

อารมณ์...อยากดับทุกข์

โดย

พระราชธรรมนิเทศ
(พระพยอม กัลยาโณ)

ชื่อหนังสือ อารมณ์ยากดับทุกข์

ISBN 978-616-91253-1-0

เรื่อง พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

เจ้าของ มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์
ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

ปีที่พิมพ์ พ.ศ.2555
พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม จำนวน 10,000 เล่ม

ออกแบบสิ่งพิมพ์
สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ตึกกัลยาโณ)
หมู่ 1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140
โทร. 0 2921 5023 #110 www.kanlayano.org
E-mail : kanlayano@gmail.com

Computer Graphics : อัมมนิยามตา

พิมพ์ที่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอกฉัตร กราฟฟิค
โทร 0 2496 5267

คำนำ

กาลเวลาในปัจจุบัน สภาพจิตใจของคนไทยมีความทุกข์และความเครียดเพิ่มขึ้น เมื่อมีความทุกข์ก็จะหาแนวทางแก้ไขปัญหา จึงเข้าทำนองว่า “อารมณ์ยากดับทุกข์” ซึ่งตรงกับหนังสือของหลวงพ่พยอม แห่งวัดสวนแก้วที่ท่านได้เขียนเรียบเรียงขึ้น เพื่อเปรียบเทียบความทุกข์ให้เห็นชัดขึ้น ท่านจึงเปรียบอารมณ์ของคนมีความทุกข์ว่า “คนที่ไฟไหม้ที่ศีรษะ” ท่านพยายามดึงสติให้คนรู้จักการดับทุกข์ เมื่อมีความทุกข์ให้รีบแก้ไข เหมือนกับไฟที่กำลังไหม้ที่ศีรษะ เมื่อไฟไหม้ที่ศีรษะ จึงเป็นเรื่องเร่งด่วน ! ที่เราต้องควรหาอะไรมาดับไฟก่อนที่จะลุกลามไปทั่วศีรษะ

ดังนั้น หนังสือเล่มนี้...จะเป็นเข็มทิศชีวิตได้ดีอีกเรื่องหนึ่ง ที่ท่านทั้งหลาย จะได้รับอรรถรสของพระธรรม จากเรื่องนี้แล้วสามารถจะปรับอารมณ์ และความรู้สึกที่ไม่พึงปรารถนามากกระทบกับอารมณ์ จึงควรละอายต่อทุกข์ จนติดเป็นนิสัย ทำให้ชีวิตท่านดับทุกข์ดับร้อนภายในจิตใจได้

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
อารมณ์...อยากดับทุกข์	5
เหมือนกับการดับไฟที่ไหม้อยู่ที่ศีรษะ	8
ปลาติดเบ็ด	15
การถอนลูกศรที่กำลังเสียบอยู่	19
การทำลายเปลือกหุ้มฟองไข่ ออก- จากที่มีด มาสู่ที่สว่าง	21
งูที่ถูกเห็น...เป็นปลา	25
ยาพิษเคลือบ....น้ำตาล	29
ยางเหนียว เครื่องดักสัตว์ให้ติดกับ	33
การหิวของหนักร...โดยไม่รู้สีกตัว- แล้วสมัครจะหิว	35
การผูกที่ไม่เห็นเงื่อนปมที่จะแก้	45
การหาจุดเย็นที่สุด...ในกลางเตาหลอม	47
หาให้พบเพชร...ที่มีอยู่แล้วที่หน้าผาก	51
อยู่เฉย ๆ อยู่เฉย ๆ	55

โดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

วันนี้ ! ก็คงจะได้พูดถึงถึงเรื่องชาวพุทธนี่ “**ต้องมีอารมณ์ อยากดับทุกข์**” เพราะว่าเรื่องความทุกข์...เป็นเรื่องที่น่าละอาย !

เหมือนที่เคยบอกไว้ว่า...ผู้หญิงสองคนเดินไปในตลาด อีกคนหนึ่ง...ผ้าถุงหลุดกลางตลาด อีกคนหนึ่ง...เดินร้องไห้ ร้องไห้ตื้ออกซกตัว เหมือนคนขาดสติ เราว่า...คนไหนน่าละอายกว่ากัน ?

ถ้าผ้าถุงหลุดตึงนุ่ง เดี่ยวเดี๋ยวก็เสร็จแล้ว แต่อีกคนหนึ่ง ร้องไห้เป็นวรรคเป็นเวร เข้าไปในตลาดคนเยอะ ๆ ไม่อาย นี่ต้องเรียกว่า...? “**แย่แล้ว !**”

ถามว่า ยายแก่ ๆ ผ้าถุงหลุดให้หลานเห็น ก็ร้องไห้เป็นวรรคเป็นเวร ให้หลานเห็นทุกวัน ถามว่า อย่างไหนน่าละอายกว่ากัน ?

เขาเทียบให้ คิดว่า ถ้ายายร้องไห้ เขาไม่มีอะไรเป็นหลักให้กับลูกกับหลานเลย ที่หวังจะเอายายเป็นต้นแบบ, ตัวอย่าง

* “อารมณ์อยากดับทุกข์” แสดงโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เนื่องในวาระการบรรยายธรรมประจำเดือนแก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป ณ ลานธรรม วัดสวนแก้ว วันอาทิตย์ที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

ในการเข้มแข็ง ในการอยู่อย่างมีความสุข อะไร...ยายหน้าอมทุกข์ หน้าจิกหน้างอหน้านีว คิ้วขมวด เจ็บปวดอะไรนักหนา !

อย่างนี้เขาเรียกว่าถ้าชาวพุทธเรา...จนก็ไม่ต้องนำละอายเท่าไร ! ชี้อะไรก็ไม่...เท่าไร ! แต่เขาทุกข์ไม่หยุดนี้ ต้องถือว่า เป็นชาวพุทธที่ตกอันดับ หรือหลุดเลยดีกว่า !

ถ้ายังขึ้นให้ชีวิตหน้านีว หน้าจิก หน้างอหน้านีว คิ้วขมวด เจ็บปวดกับความทุกข์บีบออกมาจน...ทะเล็กน้ำตาไหลไม่หยุดนี้เขาเรียกว่า...สมัยก่อนเขาเปรียบเทียบ นักโทษ...โทษหนัก ! ก็โดนบีบขมับ

เราไปทำโทษ...อะไรมา ? ไปก่อเหตุ...อะไรมา ? ถึงแหม ! ถูกบีบขมับ น้ำตาไหล ถูกความทุกข์บีบ ชะจนหน้าจิก ชะจนหน้าไม่รับความสุขเลย...“พวกหน้าอมทุกข์”

โยม...ไหนวันนี้ ! ลองแสดงหน้า...? “หน้าเบิกบานน้อยซี !” ถ้ามานั่งหน้าจิกหน้างอ...มองแล้วก็เทศน์ไม่ออกนะโยม “นั่งให้ดูหน้ามีความสุขน้อย !”

ถ้าเด็ก ๆ ร้องก็ถือว่า “เด็ก” แต่ถ้าแก่แล้วโต...แล้วยังร้องอีก ก็ไม่รู้จะเอาอะไรเป็นต้นแบบได้

เพราะฉะนั้น ต้องนึกละอายให้มากกว่า “ผ้าถุงหลุด...กลางตลาด” ร้องเป็นวรรคเป็นเวร เหมือนกับคนขาดสติ หรือสติแตกหรือเป็นบ้าเป็นหลัง

เหมือนกับการดับไฟที่ไหม้อยู่ที่

ทีนี้อยากจะย้อนลำดับ ที่ท่านเปรียบเทียบกับว่า เราต้องมีอารมณ์ยากดับทุกข์ ประดุจดัง...

“คนที่ไฟไหม้ที่ศีรษะ”

พอไฟไหม้ที่ศีรษะนี้ ก็ไม่มีเรื่องอื่นที่ต้องคิดต้องทำอะไรเลย มันต้องเร่ง ! รีบ ! ด่วน ! เพราะว่า...“บนศีรษะที่ไฟกำลังไหม้” นี่

เขาเปรียบไว้อย่างนี้ ว่าต้องเป็น เรื่องเร่งด่วนที่สุด เพราะ...มันเผาไหม้ มันไหม้เกรียม มันทรมาณสุด ๆ เลย

ลองเปรียบเอาอย่างนี้ไหม ? มีขันสองลูก ลูกหนึ่ง...ใส่น้ำอีกลูก...ใส่แก้วแหวนเงินทองเพชรนิลจินดา พอไฟไหม้หัวนี้เราจะหยิบขันลูกไหนก่อน ? เพชรทองไม่เอา ?

ถ้าเกิดมีคนโง่วิ่งไปเอาขันทอง ขันเงินก่อน แล้วถ้าไฟไหม้หัวหมดนี้ คนนี้...ต้องเป็นคนทิ้งกษะจนไม่รู้ร้อนรู้...อะไรเลย ต้องเรียกว่า แย่ที่สุด !

เรื่องนี้มันก็แปลก พอเวลาถามใคร...ก็มักจะตอบกันว่า “เอาขันน้ำ”

แต่พอไปถามนักศึกษานี้ นักศึกษา...ก็ตอบเหมือนกัน ! แต่พอให้อธิบาย หรือพอถามกลับ เขาหาคะเมนติลังกาเลย เมื่อถามว่า “ถ้าไฟไหม้หัวจะ...เอาน้ำหรือเอาทอง” คือ

จะเอาขันเงินหรือขันน้ำ

เขาจะบอกว่า “เอาขันน้ำ”

แต่พอย้อนถามว่า “แล้วการศึกษาที่เธอเรียนอยู่ปัจจุบันนี้ !” เขายืนยันให้เธอ เป็นขันน้ำก่อน หรือเป็นขันเงิน ขันทอง ?

ให้เธอเอาความรู้ด้านวิชาการ วิชาชีพไปหาเงินหาทองก่อน ! หรือให้เธอหาความรู้ด้านดับทุกข์ เหมือนเอาขันน้ำมา... ดับร้อน ดับทุกข์ก่อน !

เขาเปรียบไว้ว่า...“ถ้าไฟไหม้ศึรชะ แล้วนี่ลามก ยศ สรรเสริญ กิน กาม เกียรติ มันต้องลืมห่อน” อย่าไปแสวงหาเป็นวรรคเป็นเวร ไม่เอาขันน้ำ...รดหัว รดหัว ดับหัวก่อน ได้เงินได้ทอง...แต่ไฟไหม้หัว มันจะคุ้มไหม ?

ได้อะไรเยอะแยะ ได้สมบัติเยอะแยะ แต่เป็น...ทุกข์ไม่หยุด มันเทียบกันไม่ได้ ชีวิตคนโง่แบบนั้น อยู่ไปก็มีแต่เรื่อง...ที่จะทำให้เขาไม่มีความสุข แล้วก็จะถลาลึกจมไปเรื่อย ๆ

เพราะฉะนั้น การเปรียบเทียบ “ไฟไหม้ที่ศึรชะ” ก็คล้ายกับที่บอกว่า ที่เขาเปรียบอย่างนี้ เพื่อให้เรามองเห็นว่า...เรื่องรีบด่วนเหลือเกินรีบด่วน...อย่างยิ่ง อย่าไปมัวรอช้า ไม่ได้ !

ใครมารอช้าเรื่อง ดับทุกข์ รอแก้แล้วค่อยเข้าวัด, รอแก้ค่อยฟังธรรม, ค่อยไปปฏิบัติถือศีล พวกนี้เป็นพวกที่ไม่รู้จักว่า “ไฟไหม้หัวเป็นเรื่องรีบด่วน” “เรื่องดับทุกข์เป็นเรื่องรีบด่วน”

ไม่ใช่ต้องไปดับทุกข์...ที่อินเดีย เหมือนที่เขาบอกว่า “เรามีทุกข์ไปอินเดียสักเที่ยว...เดียว ! ก็ดับทุกข์”

อาตมาไม่ไปอินเดียเพราะอะไร ?

หลวงพ่อบุทธสาบบอกว่า... “ไปก็เห็นแต่ซาก เราไปดับทุกข์ ไปดูซาก แล้วก็มีแต่สังเวช” ก็ได้แค่ธรรมสังเวชว่า... อนิจจังจริง ๆ เคยรุ่งเรืองที่สุด...ก็เสื่อมไป

อาตมาเคยได้ยินพระท่านเล่าให้ฟัง...ท่านไปอินเดีย แล้วก็มีคณะทัวร์อินเดียใหญ่ มีแกนนำ ระดับแกนนำของสี่หนี่ง อย่าเอ๋อเลย ! เดี่ยวเขาไม่ชอบใจ ไปนิเทศาอาตมาที่อินเดีย... “พระพยอมดีแต่พูด กลับคำอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ได้ลึกซึ้งอะไร”

ดูสิ ! ไปอินเดียยังเอาอาตมาไปนิเทศา... “ว่ากลับไปกลับมา” อาตมาเลยไม่ไป...อยู่ทำอะไร เป็นประโยชน์ดีกว่า

เดี๋ยวนี้ เขาชวนกันซ่อมซากสังเวชนิยสถาน แล้วคนก็ไปกันถ้าไปแล้วต่อยอด...เอาซากเป็นสื่อ ที่จะเข้าถึงความดับทุกข์ที่ดี !

แต่อย่าลืมว่า ถ้าทุกข์ที่เมืองไทย ก็ต้องดับทุกข์ที่...? (ไทย) ไม่ใช่ทุกข์ที่นี้ รุ่งไปดับทุกข์ที่...อินเดีย

หัวไหม้หมด...ไม่ทันกาล มันเป็นเรื่องรีบด่วน ! มันด่วนชนิดที่ช้าไม่ได้ ! ต้องสุด ๆ เรื่องอื่นไม่มีอีก แล้วเรื่อง... “ดับไฟ

ที่ศีรษะ” มันมีความหมายร้อน ! ไฟที่ร้อน...ก็มีไฟอะไรบ้าง ?

ไฟราคะ เดี่ยวนี้ ดุสิ ! เด็ก ๆ เขา...ร้อนรัก, ร้อนราคะ...
อะไรกันเหลือเกิน !

สงสารเด็กคนหนึ่งใช่ไหม ? ที่ราชบุรี ไปดูหนังกับแฟน
แล้วก็ไป ทำอะไรกัน...บัดสีบัดเถลิง เจ้ากล้องเดี๋ยวนี้ ก็เหลือ
เกิน เขาก็ถ่ายภาพไว้

แม่บอกว่า.. “ลูกอย่าเรียน แม่ไม่รู้จะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน
แล้ว ออกเถอะ !” ก็เลยลาออก

นี่ ! ราคะของเด็ก ราคะหนุ่มสาว ราคะแก่เฒ่าก็มีไหม ?
เวลาราคะขึ้นหัวแก่ เขาเรียกว่าแก่เฒ่าหัว...? “เฒ่าหัวงู”
ราคะขึ้นหัว...เป็นหัวงู ก็แยเหมือนกัน ไม่ไหว !

อ้าวทีนี้พอราคะ ! แล้วก็ร้อนอะไรอีกล่ะ...โทสะ “แหม !
เจ้าคนโทสะ” นี่ ก็แปลกนะ ! โกรธแล้วไม่พอใจ...ไม่ไหว แล้ว
โกรธกันในสภา แล้วก็ต่อยกันในสภา

เดี๋ยวนี้ ศัพท์คำ “โกรธ” ไปลากเก้าอี้ประธานสภาอิต
จังเลย!”

อาตมาไปต่างจังหวัด คำว่า “อีหาลากนี่” แพร่กระจาย
ไปหมด ผู้หญิงคนนั้นเขาเป็น...ดาวสภา หนังสือพิมพ์ให้
ฉายา...ดาวสภาไม่นานเท่าไร ? กลับกลายเป็น...ดาวลากไป
แล้ว คำนี้กำลังฮิต !

โกรธ ! โกรธคนทำอะไรไม่ถูก...ก็ลากเก้าอี้ “ลากเก้าอี้
เขาออก...เขาก็ลากกลับ” ไม่มีประโยชน์อะไร !

ถ้าวันนั้น ลากความโกรธออก เขาก็จะอยู่เป็นสุขไหม ?
แต่ลากเก้าอี้...มีความสุขไหม ? แล้วได้รับฉายาแบบนี้แยะไหม ?

ไม่ไหว ! อาตมาถ้ามีน้องสาว มีพี่สาวเป็น...! ก็จะบอก
“เฮ้ย ! ออกเถอะ” อย่างนี้...ไม่ไหว !

พูดถึง เรื่องโกรธ ๆ ก็ทำให้นึกถึง...หมอมุก (พ.ต.พ.ญ.
หทัยพร อิมวิทยา) กับพันเอกพิเศษ (พ.อ.ศักดิ์สิทธิ์ ภูักลั่น)
แยะ ! พันเอกเข้าคุก...หมอมุกไปโรงพยาบาล เพราะความ
โกรธแท้ ๆ...มันลากไป

ส่วนเรื่องโมหะ ที่มันร้อนรนลึก แต่เรามองนี้ ไม่ลึก ! ก็

มองรู้สึกว้า...ไม่ใช่ !

เอ๊ะ ! ราคะร้อนพอ...มองเห็น, โต๊ะร้อนก็...มองเห็น,
แต่โต๊ะร้อนนี้ ! มัน...ร้อนกรุ่น ๆ หรือมัน...ลุกโชน ?

แต่ที่จริงแล้วอาตมาว่า...“โต๊ะนี้น่าจะเป็นตัวแสบที่สุด!”

ยาเสพติด นี่ มันเป็นโต๊ะไหม ?

ถ้าเขาโกรธก็กินยา มันก็...ไม่ใช่ ! เขามีความกำหนัดไป
กินยา อาจจะมี...ยาบำรุงเช็กส์อะไร ? แต่มันก็ไม่ถึงร้อย
เปอร์เซ็นต์ แต่โต๊ะนี้ เราดูกรณีนี้ แล้ว...แสบมาก !

สองคนนี่ ไปกินเหล้า...แล้วไม่มีสตางค์นะ ดันไปกิน
เหล้า !

แล้วเขาจะเก็บสตางค์...ไม่มี ! แล้วดูความเง่เขาซิ !

บอก...คอยเดี๋ยว ! ซีมอเตอร์ไซค์ซ้อนท้ายกันสองคน
หรือ !...ไปเจอแหม่มกำลังเดินคุยกัน เดินหัวกระเป่า กระชาก
กระเป่าเขา...ปั๊บ ! เขาก็ตึงกลับ เอามิดสว่นเขา...ตายเลย !

เขาทุบหม้อข้าว...ภูเก็ต ! เพราะอะไร ?

แหม่มคนนี้...เขาเป็นหัวหน้าทัวร์ ที่นำพวกชาวออสเตรเลีย
ในออสเตรเลียมา...เอาเงินเข้าภูเก็ตไม่รู้กี่ร้อยล้าน แล้ว...
ก็ไม่รู้ ?

ฆ่า...เขาตาย แล้วใครจะพามา แล้วคนก็ประท้วงไม่มี
ทัวร์พวกออสเตรเลียมา...หายไปเยอะ

นี่ ! เป็นโมหะสองซ้อน... “โง่ไปกินเหล้า ไม่มีสตางค์”
“ก็โง่ ! ไป...กระชากกระเป่า”

พอเขาแย้งกลับ แล้วเป็นผู้ชายมากันถึงสองคน จะลงไป
กระชากใหม่หรือยัง ! ตะถิบอะไรก็ยังไม่พอสมควร ไม่น่าเอา
มิด...ไปแทงเขา แล้วเขาก็ต้องหนี...กระเซอะกระเซิง

แต่นี้ มันกระชาก ฆ่าแทงเขา...ในวันที่ 20 พอวันที่ 25...
เขาจับได้แล้ว มาจับได้ที่ชุมพรคนหนึ่ง สมุทรสาครคนหนึ่ง

เชื่อว่า ภายใน 5 วัน เขาต้องกิน...ไม่ได้ นอนไม่หลับแล้ว
ไม่ใช่แค่เขา !

เพื่อนที่ให้เขาพัก ! เมื่อเขามาพักบ้านเพื่อน...ก็ต้องโดน
ไปด้วย “ให้ผู้ร้ายหลบซ่อน” ปกปิดผู้ร้าย ตามหลักกฎหมาย
ที่กำหนด...ให้ที่พักแก่ผู้ร้าย เขาก็พา...ให้คนอื่นเดือดร้อน

คำว่า “**เดือดร้อน**” เขาถึงได้ไปเปรียบเหมือน คำ
ว่า...“**ไฟไหม้ศีรษะ**”

ถ้าเจ้าสองคนนี่เขา “คิด...ดับ” ยังมีอีกคำหนึ่งนะ ถ้าไม่ดับ ก็ขอให้ “อยู่เฉย ๆ” ก็จะเบา...มนุษย์เรา

มนุษย์เรานี้ แค่อยู่เฉย ๆ นี่ ทุกข์ก็ดับไปตั้งเยอะแล้ว

เจ้านี่ ! ไม่มีสตางค์...ยังแส้ไปกินเหล้าอีก มันสองแดง !

เลยแยะมาก !

ท่านอุปมาอย่างนี้ พวกเราเองก็น่า จะมาทบทวนว่า...
เราวิ่งหา อะไรกันนักหนา ทำไมไม่รีบด่วนเหมือนที่ปราชญ์
บัณฑิตทางศาสนา ท่านเห็นว่า...ทุกวัน เราเหมือนมี

“ไฟไหม้หัว”

ปลาติดเบ็ด

อีกอย่าง ! ท่านเปรียบเหมือน... “ปลาติดเบ็ด” มันก็
 ดิ้น ! เพื่อจะให้ออกจาก...การถูกขอดเกล็ดแหะไส้ใส่กระทะ
 ถ้ามันไม่ดิ้น “มันก็ต้องถูกขอดเกล็ด แหะไส้ใส่กระทะ”
 แล้วก็ตาย มันก็รู้นะ...ปากฉีก ! สายเบ็ดขาด !

อาตมาเคยเห็น...บางตัว มันดิ้นเหลือเชื่อ ! มันดิ้นแล้ว
 ดิ้นอีก ดิ้นเป็น...นาน ! จนมันตายคาเบ็ดก็มี “ไม่หยุดดิ้น”

แต่คนเรานี้แปลกไหม ? ติดเหล้า...ติดยา

พวกเขาดิ้นกันบ้างไหม ?

พอพระไปเทศน์ เขาบอก “หลวงพ่อ ! อย่าเทศน์ ผม
 ติด...มานาน”

จึงไม่ได้ประโยชน์อะไร ก็จะส่งต่อ...(ทุกข์) ของเขาไป
 ปลามันติดดิ้น เป็นคนติดทุกข์ จมทุกข์อยู่กับ...? ดัน
 ถลาลึก...ลงไปเรื่อย

ทีแรกนะ มันก็แปลกไหม ?

ติดบุหรี่ ต่อมาติดเหล้า ต่อมาเอา...ยาบ้า เขาไม่ได้ดิ้ง !
 ไม่ได้ดิ้ง...ถอนตัวอะไรขึ้นเลย ! ถลาลึก...ลงไป ๆ

มนุษย์ประเภทนี้ ! ตามภาษาศาสนาเขาใช้ คำว่า...

“ปทปรมะบุคคล”

พอพระไปเตือน...เขาก็ปะทะไว้ก่อน ไม่รับ ! รู้แล้ว ! รู้หมด...แต่อดไม่ได้ ! คือ พวกนี้...ก็แย่ !

ฉะนั้น ! พวกเรา ยังไง ! เป็นชาวพุทธขอให้มียารมณ์...อยากหลุด อยากพ้นบ้าง ?

แม้กระทั่งวันนี้ มาฟังเทศน์ ก็อ้อ ! ไปหาข้อคิดอะไร ? เพื่อจะสะกิดใจ ให้อยากหลุดอยากพ้นบ้าง ! มาวัดให้คิดอย่างนี้บ้าง ! เพื่อท่านจะสะกิดสะเกา อะไรให้รู้สึก...ร้อน ๆ หัววูบวบบ้าง !

ฟังข้อแรก ! แล้วรู้สึกร้อนหัววาบ ๆ บ้างไหม ? ยังเย็นสบาย ยังเป่า ยังตัด ยังข่มสี้...

บางคนคล้าย ๆ จะให้สัญญา...ข่มแดงๆนะ เหมือนไฟจะไหม้ ! โยม แสดงว่า...ดำ ๆ นี่ไม่เอา แต่ชอบแดง ๆ คล้ายกับแสงไฟ นี่ก็ ! เป็นอะไร ? สี่อะไร ?

“อยากดับมากกว่าอยากแดงบนหัว” หรือ “อยากอยู่เย็นเป็นสุขมากกว่านี้”

บางคนนี้ไม่ได้เลย...ไม่ให้ยอม นี่ !

มีเด็กอยู่คนหนึ่ง โรงเรียนปิดเทอม เด็กม.4 จะไปยอม
ผม แม่บอก “มึงอย่า...ยอมนะ” พอไม่ได้ยอม เขาไปผูกคอ
ตาย ! ไม่น่าเชื่อ ! เรื่องนิตเดียว !

นี่ดูสิ ! เจ้าเด็กคนนี้ไม่เอา...ชั้นน้ำ เขาเอาอะไร...? เอา
สวยไว้ก่อน ถ้าไม่ได้สวย...เขายอมตาย

นี่ โฟโม่หะ ! โฟโม่อยากสวย อยาก...แต่ง อยาก...ฯลฯ

เดี๋ยวนี้พูดถึงเรื่อง การตกแต่ง นี่ ! อาตมาว่า... “คุณนี้ !
สุดยอดที่สุดเลย”

คน ! นี่ บางทีอายุหกเจ็ดสิบปี ไอ้ย ! ดึงโน่น ดึงนี้ ดึง
จนดึง จนตรงตา...ค้ำ !

ยังจำผู้หญิงคนนั้นได้ไหม ?

ที่ไปดึง แล้วหลับตาไม่ลง แล้วไปฟ้องหมอที่เขาทำศัลย-
กรรม แล้วแกก็ถูก...ฆ่าตาย !

นี่ ! ดันรน...ไปจนตาย อยู่กับเจ้าความอยากสวย มัน
เหมือน “ไฟไหม้ศีรษะไหม ?” แต่ไม่รู้กลับสนุกไปอีก

เขาถึงบอกว่าอะไร ?

“เห็นกงจักรเป็น...?” เอาม่าปั่นหัวเล่น ไม่รู้ว่า...เป็นกงจักร
แล้วเอามาเสริมเรื่อย ๆ พอเราติดที่นี่ ! ไม่...ได้ !, ไม่...ได้ทำ,
ไม่...ได้พอก มันจะหงุดหงิด !

เพราะฉะนั้น พอเข้าพรรษา เขาให้ถือศีลอุโบสถ...พอก
ล้างชะล้าง ! เพราะว่ามาถือศีล...แต่งก็ไม่ได้, พอกก็ไม่ได้, อะไร
ก็ไม่ได้

พอฝึกไป...พอทำมา ประเดี้ยว ! มันก็จะรู้สึกเคยชิน “เอ๊ย ! แต่งก็ได้...ไม่แต่งก็ได้”

พวกคนไม่เคยฝึก... “ไม่แต่ง...ไม่ได้ ต้องแต่งให้ได้” แล้วเขาทราบขนาดไหน ? “มือเย็นไม่กินไม่ได้...ต้องกินให้ได้”

พวกคนถือศีล... “เอ๊ย ! เย็นนี้ กินก็ได้ ไม่กินก็...” นอนกับคู่สามี ไม่นอนสักคืน “ไปนอนค้างวัดถือศีลอุโบสถ” ต่อไปเกี่ยวกับเรื่องกาม... “ทำก็ได้ ไม่ทำก็ได้”

พวกที่ไม่เคยเว้นเลย... “ไม่ได้ ไม่ทำไม่ได้...ต้องทำให้ได้” ถ้าไม่ได้ทำจะตายแล้ว จะไวยวาย จะกินไม่ได้ นอนไม่หลับ ทำให้นึกถึงวัดที่มีระเบียบ อย่างเช่น...

สวนโมกข์เขาจะมี...ที่พักชาย ที่พักหญิง

มีคูหนึ่ง แต่งกันมานานแล้ว ให้แยกไม่แยก บอก...ต้องนอนกายกัน ๆ แล้วพระเณรที่จัดที่...ก็ลำบาก เขาบ๊ายอยู่คู่เดียว นะ คู่อื่นเขาแยกได้

นี่ ! พวกคนที่เขาไม่เคยฝึกแยกเลย เขาแยเหมือนกันนะ เขาก็ลำบาก !

“ชีวิตเขา...เป็นปลาท่องโก่ไปได้” เราไม่ใช่...ชีวิตแบบนั้น

การถอนลูกศรที่กำลังเสียบอยู่

ยังงี้ ! อยากให้รู้จักคำว่า ให้เห็นว่า ท่านอุปมา การมีความทุกข์นี้ เช่น...

ต่อไปนี่ ท่านเปรียบว่า เหมือน “คนถูกลูกศรยิง”

เราโดนยิงปึ๊บ ! หน้าที่ก็คือ...ต้องรีบหายาถอนศรอย่า ! มัวถามว่า ใครยิง ? มันทำด้วยอะไร...ลูกศรเขา ? ตระกูลเขา...ตระกูลไหน ? พี่ใคร น้องใคร...มายิงกู ? มัวถามหาคนยิงอยู่เรื่อย...ก็ตาย !

เวลาเราทุกข์ เพราะใครก็ตาม เราต้องรีบ...ดูข้างใน ว่าทุกข์เพราะอะไร ?

เพราะไปยึดว่า เป็นตัวกู-ของกู ก็ดับความรู้สึกว่า...กูโดนดำ, กูโดนว่า, กูโดนอย่างนั้น, กูโดนอย่างนี้เสีย เหลือแต่...สิ่งที่กระทบกัน ผัสสะ...กระทบกัน

เราก็จะต้องไม่เจ็บปวด รีบทำ...สกัดความเจ็บปวดเสียจะหายา จะถอนศร จะหาหมอ

อย่ามัวไปรำพึงรำพัน กับในเรื่องใครยิง ? เขาทำลูกศรไว้นานหรือยัง ? ยิงแล้วเขาหนีไปทางไหน ? ถึงจะเห็นเขาวิ่งหนี...ก็ไม่ควรวิ่งตาม ไปหายา ถอนศรซะให้เรียบร้อย จะได้ไม่ต้องเจ็บตาย กับเจ้าลูกศรที่เสียบเรา

ถ้าเราไม่รู้สึกว่าเป็น เหมือนโดนลูกศรเสียบ, ราคะ...

เสียดแทง, ความอิจฉา อาฆาต ไกรธ เกลียด เสียดแทง, ความ
อยากกิน อยากติด แล้วคนที่เขาติดยา เขาเรียกว่า “เสี้ยน” เขา
เสี้ยนยา เขาเสี้ยนเหล้า

คำว่า “เสี้ยน” มาจากคำว่า “เสียดแทง” มันเสียดแทง
ถ้าไม่ได้กิน ไม่ได้บำบัดมัน เขาก็จะเสี้ยน...อยู่อย่างนั้น อยาก...
อยู่อย่างนั้น สั่น...อยู่อย่างนั้น

อาตมาเห็น... ที่อยู่ในนี้ มีแปดเก้าคนที่วัด...ลองมาบำบัด
เขาต้องใส่ขวดลิโพ กระติงแดง...จิบเรื่อย ! ไม่จิบ เขาบอก...สั่น !

นี่ เขาเหมือน “เสียดแทง” เวลาเขาเสี้ยนกันมา ไม่ให้เขา
กิน...เขาสั่น !

พอเขาได้จิบ...เขาก็ไปทำงาน ทำได้พัก...เขาก็จิบหนึ่ง “กร๊ม
ทั้งวัน !” เขาเหมือนเสียดคา ต้องเป็นอย่างนี้...ไม่ถอนออก

บางทีเขาก็พูดคำว่า...ถอนเหมือนกันนะ “เฮ้ย ! มึงไปถอน...
สักเป๊ก” จะสร้างอยู่แล้ว เสือกถอนอีกเป๊ก เลยลงลิกไปเลย
ลงลิกไปกว่าเดิม

การทลายเปลือกหุ้มฟองไข่ ออกจากที่ มีด มาสู่ที่สว่าง

ต่อมา ท่านเปรียบเหมือนกับว่า การที่สัตว์บางชนิด สัตว์ที่มีไข่ ไข่จะระเบิด ไข่... ไข่... ฯลฯ สัตว์ที่อยู่ในไข่แล้วใกล้จะออกนี้เรารู้ไหม ? เคยเลี้ยงไก่ไหม ?

อาตมาเมื่อตอนเล็ก ๆ เลี้ยงไก่ แล้วชอบเฝ้าดู ตอนพอมันจะมี...?

สมมติ...มีไข่สิบสองฟอง มันไม่ได้ออกพร้อมกันทุกฟองนะ มันจะมีตัวแรก จะเจาะกระเปาะฟองไข่...ออกมาก่อน แล้วก็ค่อย ๆ...

พออีกตัวหนึ่ง ! เจาะออกมา แล้วร้องข้างนอกนี่นะ เจ้าตัวสองสาม มันตื่นคึกคักๆ แล้วปากมันก็...? “เจาะ” บางทีแม่มันก็...ช่วยกระต๊อบให้มันนิดนึง

แต่บางตัวนี้ ! มันเจาะของมันเอง แล้วตอนนั้น มันไม่มีอารมณ์คิดอะไร ? อยากจะเจาะกระเปาะฟอง ออกมา...ได้หายใจ ได้ดูโลก

ไม่มี...ตัวไหนเลยนะ ! นอกจากมันตายโคม ไข่ที่ฟัก แล้วมันตายโคม นอกกระนั้นทุกตัว...อยากจะออกจากฟองไข่

พระพุทธเจ้าท่าน ก็เปรียบพระองค์ท่านว่า...ท่านเป็นเหมือน “ลูกไก่ฟองแรก จากหมดทั้งกอง” หมดทั้งครอก อะไรอย่างนี้ !

ท่านเป็นลูกไก่ตัวแรก ที่เจาะเปลือกไข่ ออกมาก่อน คือ
ออกจากทุกข์ก่อน แล้วก็มาบอก พวกเราทั้งหลายให้รู้จักออก
จากกระเปาะ...ไม่อย่างนั้นก็อึดอัด ไม่เห็นเดือนเห็นตะวัน อยู่
แต่ในฟอง

แล้วมันก็แปลกนะ ! เจ้าพวกติดคุกบางคนไม่อยากออกนะ

“แต่ก่อนก็ดี ต่ไปอนาคตก็ดี
ขณะนี้ก็ดี เราละ สอน แต่
เรื่องทุกข์ กับเรื่องความดับทุกข์”

เจ้าพวกนี้อยากอยู่ในฟองไข้อยู่แน่แหละ ที่หาเรื่องพกยาบ้าไปให้ตำรวจ ให้ช่วย...จับติดคุกหน่อย ! ดันผ่าฟองไข่อย่อยเลียดินเดียว เขาไม่สนใจ ! ออกมา...หาพกเยอะอีก

มันมีอะไร ที่เรามาทวนคิดว่า ทำไม ! บางคนไม่คิดอยากออกจากทุกข์เลย เป็นหนี้ก็ไม่อยากใช้ดอก ใช้ต้นเลย ทนให้เขา...ด่าได้ ด่าเข้า ด่าเย็น

อาตมาตอนซื้อที่ดินนั้นะ แปลงนี้ 45 ล้าน แปลงที่นั่งอยู่นี้ 9 ไร่ โอ๊ย ! เขาก็แรง...อีก ๆ เทศน์ฟ่อนส่งอุดหนุน รับได้ 5 งาน 6 งาน...เออ ! เทศน์จนหน้ามืด...ก็เออ ! ขอให้หมดหนี้...เร็ว ๆ

เขายก “การเป็นหนี้...มันเป็นทุกข์” เขามาทวงเราไม่สบายใจ หาวว่า “เป็นพระ...ไม่มีฝีมือ ใช้หนี้เขาเนอ” ก็รีบ...4 ปี 4-5 ปี ใช้หนี้หมด 45 ล้าน “เจาะออกเก่งเหมือนกันเนอ”

ทำอย่างไร ? มันถึงจะมองว่า เราต้องรีบเจาะออกแล้วละ อย่ามัวจมฝังนอนนิ่งนาน “เหมือนไก่ไข่ตายโคม” ไข่ตายโคมมันไม่เจาะแล้ว เพราะมันตายคา...นั่นแล้ว

เจ้าพวกที่ยอมตายคาทุกข์นี้ ! เขาก็พวกเดียวกับเจ้าไก่แบบนี้...ไม่ยอมเจาะ

พระพุทธองค์ได้เปรียบพระองค์ไว้ว่า “เป็นลูกไก่ตัวแรก เจาะออกมาเป็นตัวแรก”

งูที่ถูกเห็น...เป็นปลา

ต่อมา ท่านบอกว่า ความเห็นผิดของมนุษย์ ต่อความทุกข์ คนเขาเหมือน “เห็นงู...เป็นปลา”

เคยได้ยินไหม ? ชาวนาเขาจับปลา...อะไรกัน ! บางทีเขาเห็นงูเป็นปลา พอจับเข้า มันก็กัดเอาตายเช่นเดียวกับ ที่บอกว่า “เห็นผิดเป็นชอบ, เห็นชั่วเป็นดี, เห็นกงจักรเป็นดอกบัว”

ที่มีเปรียบเทียบไว้ว่า “เห็นงูเป็นปลา” เขาหมายความว่า ยังไง ?

เขาหมายความว่า...อยากจับเต็มที่ โดยไม่ต้องดูแลว่า เขาจะได้รับอันตรายอะไร ! จับแล้วกัด...ตาย

มันก็เหมือน “ชาวนาอู๋ม...งูเห่า” แต่นั่นเขาอู๋ม...เพราะอะไร ? “อาจจะสงสาร” แต่ก็เป็นสงสาร...อวิชชาเมตตา “เมตตาอวิชชา”

แต่ที่อยากจับ อยากได้ ทั้ง ๆ ที่เป็นพิษร้าย ! เหมือนอย่างกับปล้นเงิน ปล้นทอง ปล้นร้านอะไร ?

เจ้าพวกนี้ เขาเห็นแต่ทอง...ไม่เห็นโทษ “เห็นเป็นแต่ทอง ไม่เห็นโทษ”

นี่ ! ไม่ผิดอะไรกับ ความเห็นงู...เป็นปลา “เห็นงูเป็นปลา”

งู นี้ ! เวลาเขาจะจับเขาต้องมีเครื่องมืออะไร ?

ขอกด...ที่คอ หรือมีห่วงดึง ไม่ใช่ ! จับได้เหมือนปลา เพราะ
ปลายังไงก็โตดจับได้

แต่ปลาที่มีพิษอยู่ที่เงี่ยง เช่น ปลาแขยง ปลาดุก จับไม่ดี...
ตำปุดไหม ?

มันมีพิษในตัวของมัน ก็ต้องฉลาดจับ อย่า ! จับง่าย ๆ โดย
นึกว่าเป็น...ปลา

ดูละครนะนี้...แปลก ! แล้วเรื่องนี้ อาตมาเห็นมีเด็กอยู่คน
หนึ่ง ที่โครงการสาขากบินทร์ เป็นเด็กผู้หญิงประหลาด ! แล้ว
ก็เห็นที่อื่นอีกสองสามคน

ชีวิตเขาไล่ล่าจับ...แต่ผู้ชาย ไม่กลัวเอดส์ กลัวอะไรเลย
“เปลี่ยนเรื่อย...ได้เด็ก ได้คนแก่ มั่วไปหมด” แล้วไม่มาทำ
งานด้วยนะ มาดูว่า “ถ้าจับใครได้ พอหมดเงินก็ทิ้ง” ไปที่อื่น
อีกแล้ว

โอ๊ย...! อายุเขาไม่มากเลยนะตอนนั้นที่ได้...เริ่มจับเขานี้
อายุสิบสาม สิบสี่เท่านั้น !

เดี๋ยวนั้นบ่กลัวว แล้วเขาไปคุยอวดนะ “คนหนึ่งก็เที่ยว
ตึก...เป็นแถม” ได้แถม ก็ไปไล่จับเขา แล้วก็ไปจับสุมสี่สุมห้า
เมียเขาแค้น ก็เอาน้ำกรดสาดหน้า “จับ...พั่วเขา”

เจ้านี้ เขานึกว่า งูเป็น...(ปลา) เจ้านั้นก็เป็น...เต๋าหัวงู อี
นีก็ดูเป็น...ปลา ก็เลยสมน้ำสมเนื้อกัน แบบนี้เขาเรียกว่าอะไร?

ฝนตกขี้หมูไหล...? ต่อสิ...? คนจัญไรเจอกัน....ก็ไม่มี
ความสุข

ขี้หมูถ้าฝนไม่ตกก็ไม่เหม็น มันไหลอยู่นี้...ตอนฝนตก แล้ว
ยิ่งฝนตก...ยิ่งเหม็น !

คนจัญไร นี่ ถ้าต่างคนต่างอยู่ก็ไม่ใช่ไร

แต่ถ้าเจอกันเมื่อไร ก็เหมือนเจ้าคุณนั้น...อีกคนหนึ่งขับ อีก
คนหนึ่งแทง อีกคนแย่งกระเป๋า อะไรอย่างนี้ แล้วก็ติดกันทั้งคู่

ตอนทำแผน พวกคนภูเก็ตเจ็บใจ ถีบชะ ! ตบชะ !

แต่ตอนเขา เห็นกระเป๋าเหม็น นี่ เขาเห็นเป็นอะไร ?

เห็นเป็นปลา หรือเห็นเป็นงู ?

เขาเห็นเป็น...ปลา แล้วแทงเขาอย่าง...กับผัก กับปลา

แต่ว่า ไทษครั้งนี้ มันคงไม่เบาหรอก แล้วก็มาเสีย...อะไร
รู้ไหม ?

ตอนนี้หลังจากที่ เขาทำเหม็นนักท่องเที่ยวยาวนี้เนะ เรา
ต้องเสี่ยงงบประมาณ ไปดูแล จ้างยาม ไปจัดติดกล้อง “อ๊วย !
บานเลย”

แค่คนอยากกินเหล้า แล้วไม่มีสตางค์ค่ากินเหล้า...นิดเดียว ! แต่ทำให้ประเทศชาติ การท่องเที่ยวเสียหาย แล้วต้องไปติดกล้อง แล้วต้องไปมียาม...ดูสิ ! นิดเดียว แต่มันไปเยอะเลย

แต่ตอนเห็น ที่เขาทำนะ เขาเห็นเป็น...ปลา ถ้าเขาเห็นเป็น...งูชนิดหนึ่ง เขาก็...ไม่ทำ เชื่อว่า ! ไม่ทำ...คงไม่ไปจับกระเป๋ามา ไปจับมัดแทงเขา

ยาพิษเคลือบ...น้ำตาล

ต่อมา ! ก็คือว่า ท่านอุปมาเปรียบเหมือน...

“ยาพิษที่ มันเคลือบน้ำตาล”

เวลาเขาจะวางยาอะไรต่ออะไร ก็ต้องใส่ไปในอะไรบ้าง ?

น้ำตาลบ้าง กาแฟบ้าง น้ำเครื่องดื่มบ้าง คนเขากำลัง
กระหาย... อยากกิน ก็ไม่รู้ว่า เขาเคลือบ...เขาใส่อะไรไว้

เดี๋ยวนี้ ! มั่นนโยบาย “เคลือบยาพิษกับน้ำตาล” เขาทำ
แทบทุกเรื่อง

โยมว่า เรื่องอะไรที่ใช้กันมากตอนนี้ ?

เขาจะขายสินค้า เขาก็ต้องเคลือบ...ราคะ
ต้องเอาอะไร...ไปเตะทำหน้ารถ ?

ปลิ้น ! แวบ ! ออกมาทุกอย่าง แล้วก็...ยั่ว ! ตกหลง...คนก็
ไม่รู้จะซื้อเนื้อหนัง หรือซื้อรถ !

เดี๋ยวนี้ ไม่ว่าอะไร เขาต้องเคลือบไปหมด เคลือบจน
กระทั่งมองไม่...? รู้เลยว่า **“นี่ ! ยาพิษ”**

ทำอย่างไร คนเรา ! นะ...จะเห็น มองเห็น กับความที่เขา
ตกแต่ง ทำอะไรที่สวย ๆ เยอะ ๆ

ห้างสรรพสินค้า เดี่ยวนี้ ! เขายั่วคนเยอะไหม ?

ไอ้ไฮ ! เดี่ยวนี้ ไม่น่าเชื่อนะ พนักงานนี่...ไม่ใช่ธรรมดา

30 อารมณ์อยากดับทุกข์ : พระราชาธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

จะเข้าไปได้ หุ่น...ไม่ให้ อะไรไม่ดีที่จะ...ดิ่งลูกค้า นี่ พุดง่าย ๆ
ถ้าไม่ใช่ตัวเสน่ห์ ตัวดิ่งดูตลกค้าเข้า เขารับง่าย ๆ ไหม ?

มาทำให้นึกถึงพระนะ นาน ๆ จะมีพระหน้าหล่อ ๆ
อย่าง...พระเจสัน ยัง มาบวชสักทีนะ แล้วมีคู่หมั้นก็ถือว่า
เคลือบแรงหน้าตาดีไหม ?

แต่ว่าพระองค์นี้ ท่านสายตาดี เขาบอกว่า ถ้าถ่ายทำ
หนัง ทำละคร พอมีช่วงว่างท่านจะทำอะไร? ท่านจะนั่งสมาธิ

พอบวชแล้ว เกิดติดอารมณ์เย็นสงบ ก็เลย...มึงเคลือบ
ก็เคลือบไปเถอะ

มีบาลีบทหนึ่ง แปลเป็นไทยว่า “อันรูปโฉมโนมพรรณจะ
ครอบได้ ก็แต่เฉพาะคนที่ไม่หวัง มรรค ผล นิพพาน”

คนที่หวังจะอยู่เย็นเป็นสุข อยากจะดับทุกข์เรื่องเนื้อหนัง
รูปโฉมโนมพรรณ ไม่สามารถจะครอบงำจิตใจ...บุรุษนั้นได้

ทั้ง ๆ ที่ มีคำกล่าวว่า ไม่มีรูปอะไร ที่จะครอบงำจิตใจ
บุรุษเท่ากับรูปของสตรี และเสียง กลิ่น รส สัมผัส

และตรัสตรงข้ามอีก ไม่มีรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส อะไร
ที่จะครอบงำจิตใจสตรี เท่ากับรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ของบุรุษ

เขาก็เคลือบกันไว้เต็มที่ แต่คนเหล่านี้ ก็ครอบได้แต่เฉพาะ
บุรุษ ที่...ไม่อยากจะดับทุกข์ไม่อยากจะอยู่เย็นเป็นสุข อยากจะ
ดิ้นรนสนุกไปวัน ๆ กับเรื่องเนื้อหนัง

นาน ๆ มีข่าว พระ...ดารานักร้อง บวชไม่สึกสักที ทำให้
อย่างน้อย กระตุ้นอารมณ์ชายไทยได้เยอะ

ต้องขบใจ ! พระรูปนี้ ยังไงขออยู่ให้รอด ! อย่าดี แต่
ตันทาง... ปลายทางไปไม่รอด “ขอให้ไปรอด” เพราะว่ายังไงถ้า
เกิดอยู่รอด แล้วเทศน์อะไรได้นะ พระพยอมก็...เสียเปรียบ

คนยังงี้ ๆ ก็ติด เขาเรียก “รูปปปมาณิกา” รูปก็ดี เสียง
ก็ดี เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่เหมือนกัน

บางทีในวินัยก็ห้ามนะ พระที่หน้าตาเหมือนโจร มีพระ
วินัยบอกว่า “ไม่ควรบวชให้” เพราะบวชแล้วคนจะตกอกตกใจ
คนจะหวาดกลัว...หน้าเหมือนโจร พอบวชแล้ว คนไม่มีอารมณ์
ศรัทธา

แต่พระเจสัน ยัง ก็คงจะพอไปได้

ฉะนั้นอะไรที่เขาเคลือบไว้ พรางไว้ บางคนนี่นะ เขาทำ
ตัวเป็นผู้ดี เขาทำตัวมาถือศีล แต่แล้วก็มาขโมยส탕ค์โยม...ที่
วัดด้วยกัน

เดี๋ยวนี้มีเยอะ ! แม่ขาว...มาบวชเป็นแม่ขาว นี่ก็ต้อง

ระวัง ! อย่า ! เอาแม่ขาวที่ไม่รู้จักเข้าไปนอนด้วย “กอด ! กระเป๋ไว้ให้แน่น” กอด ! เอาไว้ก็ไม่อยู่ เขาเลือกเอายาสลบให้ดม
แม่ขาวเจ้าของกระเป๋...หลับ ! เจ้านี่ ! ไปแล้ว...ก็ลอก
คราบ แต่งตัวไปวัดอื่นต่อ เต็มนี้ ปี ๆ หนึ่งพบ 2-3 ราย มาที่นี้
เลยตัดสินใจ ปีนี้เลยทำที่พัก ให้อยู่คน...ละห้อง ๆ ฤดูแจ
ห้องใครห้องมัน

ถ่านอนห้องเดียวกัน เต็มเอายาให้ดม...หลับ ! เอากระเป๋
ไป แล้วเอาสตาบ์ไป แล้วเอาทองไป แล้วก็ต้องเตือน...หน่อยนะ !

ถ้าพรรษานี้ ใครมาถือศีล ก็อย่าหอบเป็น “บ้าหอบฟาง”
มาเยอะ มาพอกิน พออยู่

บางคนนี่ ! มาเป็น “บ้าหอบฟาง” ทั้งข้าว ทั้งของ ทั้งเพชร
ทอง...เอามาขั้ว ! เขา

ที่แรกเขาอาจจะไม่คิดเอาก็ได้นะ แต่พอเห็นไป...คนนี่ทอง
เยอะ ! “อย่า ! ถือศีลเลย...ถือทองกลับบ้านดีกว่า” เขาไปเลย
นี่ก็ต้อง ช่วยกัน “อย่า ! ทำขั้วให้คนเป็น...โจร”

ยางเหนียว เครื่องดักสัตว์ให้ติดกับ

อีกอย่างหนึ่ง ท่านบอกว่า เหมือน “ยางเหนียว ที่เขาทำดักสัตว์” เคยได้ยินคำนี้ไหม ?

คำว่า “ลิงติดตัง” ตังก็คือ ยางเหนียว นี่ละ

ลิงมันเดินไปที่แรก...มือแตะติด ! พอติดมือเดี๋ยวนะ มันดันผ่า ดันไปอีกมือหนึ่ง ติดอีกมือสิ พอติดอีกมือ ก็เลยทำไง ? ขาทั้งสองข้างล่าง...ยันอีก ติดสี่เลยทีนี้ พอติดสี่ทำไง ? เอาปากกัด...จับติดอีก นี่เขาเรียก “ลิงติดตัง”

เพราะฉะนั้น พวกเราที่ติดเหล้า ติดยา ติดกิน ติดกาม ติดเกียรติ ติดสนุก ติดละครอะไรพวกนี้ มันก็เหมือน “เครื่องดัก”

ละครทุกเรื่องเขาก็เล่น...ทำยังไง ! ให้คนติด

คนนี่ ! เขาติดเรื่องอะไรมากที่สุด ?

ละครเรื่องไหน ! ไม่มี...รักหวานแหวว ไม่มี...นางเอกพระเอก หวานชื่น มีคนดูไหม ?

เรื่องไหนไม่บู๊ ล้างผลาญ กอดตีสันพันทาง ดูไหม ?

ถ้าเฉื่อย ๆ ออกมา “แหย ๆ ละครจะแย” มีคนดูไหม ?

ไม่มีเรื่องกินเหล้าเมายา เรื่องโน้น เรื่องนี้ ก็ไม่มีคนดู เขา ก็เอาพวกราคะ โทสะ โมหะ นี่จะเป็นยางเหนียวใส่เข้าไปในละคร

พวกเรา ก็ดู ตาหลอก ตาหลอน ไม่ได้หลับ ไม่ได้นอน ไม่แพ้ลิง เท้าไหร่หรอก ?

เพลอ ๆ เราจะติดยิ่งกว่าสิงชะอีก เพราะลืมตา

เจ้าลิง “อ๊วย !...ติดปาก” แต่เรานี่ ! ติดทั้งหู ทั้ง...? มีคำพูดที่ว่า “ติดหูติดตา” ตาดู...ก็ติด หูฟัง...ก็ติด

สมัยก่อนไม่มีโทรทัศน์ อาตมาจำได้ ย่าอาตมาก็ติดลิเก “คณะเซ่น เมืองทอง” เกิดทันไหมรุ่นนี้ ? คณะเซ่น เมืองทอง ไฮ้ไฮ ! ติดกันงอมแงม

ถึงเวลานี้ ! ไม่ได้ละ เช่นเขามาเล่นบ้ายโมงถึงบ้ายโมงครึ่ง

“เฮ้ย ! เลยไปแล้ว เตี้ยวค่อยไปเดี๋ยะ” พอบอก “ย่า...บ้ายโมงแล้ว” “เตี้ยวค่อยไป” ไปแล้วทำต่อเย็นเลยไปหน่อย... ออกชานิดหนึ่ง หรือเย็นหน่อย ก็เรียกว่า...ติด !

สมัยโน้นดัง ! ลิเก “คณะเซ่น เมืองทอง” ดังมาก ! คนติดกันเกลียวเลย

นี่ก็เรียกว่า มันเป็นอย่างเหนียว...ที่ดักสัตว์ แล้วสัตว์ติดพวกนี้เขาก็ใช้อย่าง ที่มันเป็นตามต้นไม้ ตามธรรมชาติ มันมีอย่างเหนียว สามารถดักสัตว์ได้

การหิวของหนัก...โดยไม่รู้สีกตัว แล้วสมัครจะหิว

ต่อมา ท่านอุปมาเหมือนว่า “เราหิวของหนัก แบกของหนัก”

โดยข้อเมื่อก่อนหน้านั้นะ “การที่ลึงติดตัง แล้วไม่มีปัญญาจะตื่นหลุด”

ลึงนะ อยากหลุดแต่...สติปัญญาในการใคร่ครวญ มันไม่พอมันอยากหลุด มันผลึก มันตัน มันดินเหมือนกัน

แต่วิธีการนะ ถ้ามันติดมือนี้ แล้วมันเอามืออีกมือหนึ่งนี้ไปเหนี่ยว อีกข้างหนึ่งที่ใดก็ได้ แล้วมันก็ดึงกลับ โยมว่าได้ไหม?

เขาอุปมาต่อไปอย่างนี้ น่าคิดนะ เขาอุปมาดี

สมมติว่า...โยมติดเรื่องบ้าน เรื่องกิน เรื่องกาม ฯลฯ แต่อีกใจ...มือหนึ่งก็มาเหนี่ยววัด เหนี่ยวศาสนา ไม่ใช่ดัน...ไปทั้งสอง

จันทรึงเสารอะไร...ก็ว่าไปอยู่อย่างนั้น

แต่พอวันอาทิตย์มาที่วัด...เหนี่ยว ! เหนี่ยวสักเดือน...ละครึ่งก็ยังมี ! ติดชะ 29 วัน...ก็ยังมี ยังติดกว่าไม่ได้ดึง...ออกมาสักนิด มันก็เป็นการสั่งสมอุปนิสัยขอยากให้หลุด...อย่างฉลาด

สิ่งเหล่านี้ะ ปราชญ์ทางศาสนาเขาคิดไว้เยอะนะ

อาตมาไปค้น ๆ ดูมานะ ก็ให้ผู้ค้นหาข้อมูลมาให้ตามหลัก...เจออะไรดี ๆ เยอะเลยนะ เจออย่างชนิดที่เรา บางทีเราวัน ๆ

เราไม่ได้คิด แต่ขึ้นมา...กว่าจะได้คิดเยอะขนาดนี้ เข้ามา 63 ปี
ชะแล้ว ซ้ำไป !

ถ้ารู้ชะเมื่อตอนอายุ 25 ปี 30 ปีเนาะ...ทุกเรื่อง ๆ ที่มีอยู่
ทางศาสนาที่ปราชญ์คิดค้นไว้ น่าตะลึง !

ปานนี้ละ ! พุดถึงถ้ำวัดต่าง ๆ นะ ช่วยกันขุดค้นเรื่องนี้ !
“เป่าหู !” เชื่อว่า...ชาวบ้านคงจะพากันหลุดพ้น จากเรื่องนี้ แล้ว
ถ้าใคร...ไม่หลุด พอเขาหลุดกัน...ไม่อายเขาหรือ !

อาตมาก็ยังรู้สึก...อาย ๆ “ไม่คุ้มค่าข้าวสุก” กว่าจะบอกคน
ได้ ก็ตอนปลาย ๆ อายุชะแล้ว ก็แย้ ! ถ้าเราเริ่มทำมาตั้งแต่ต้น
ทางนะ เราก็จะดึงคนออกมาได้เยอะ ปานนี้ ! สังคมเราก็จะ...
ไม่ตกต่ำ

ทั้งที่วัดเราสมัยนี้ อยู่เหมือนวัดตายซาก ไม่มีกิจกรรม
อะไร ?

แล้วก็ยุ่งกับ กิจกรรมซากศพ ศพเข้าวัดเยอะ...ก็สวดกัน
แล้วเจ้าอาวาสโดนต่อย จัดคิวสวด...ไม่พอใจพระลูกวัด

โยมเชื่อไม่เชื่อ ! มีคนมาพุด ให้อาตมาฟังหลายครั้ง ตอน
อาตมาอยู่...วัดชลประทานรังสฤษฎ์ หลวงพ่อยังมีชีวิตอยู่
“หลวงพ่อ...ถึงกับขีดเส้นเลย !”

หลวงพ่อปัญญา บอกว่า ถ้าอยู่วัดนี้ห้าปี เทศน์สอนงาน
ศพไม่ได้ไปอยู่ที่อื่น เสียสถาบันวัดชลประทาน ฯ

สมัยหลวงพ่อนะ อาตมาไปอยู่สามสี่เดือน บางทีงานศพ
ผู้ใหญ่ ท่านเหนื่อย ท่านไม่สบาย คุณพยอมไปเทศน์แทนเราหน่อย
ทุกวันอาทิตย์ท่านจะเทศน์เอง ถ้าวันไหนไม่สบายนี่

ตอนนั้น อาตมาตั้งมาพอสมควร แล้วท่านก็จะชี้มาที่
อาตมาก่อนเพื่อน “คุณพยอมไปเทศน์แทนเราหน่อย”

แล้วท่านก็บอก ซึ่งท่านเคยชมอาตมาต่อหน้าด้วย “คุณ
นี่ บวชทีหลังเราตั้งนาน...มาตั้งแข่งเรา” ตอนนั้นกำลังดังสุด
ขีด ก็ไปกับท่าน ไปอยู่วัดชล ๑ หลายเดือนตอนนั้น

เพราะตอนนั้นอยู่สวนโมกข์ เวลาเขานิมนต์อาตมาขึ้นมา
เทศน์...กรุงเทพ ๑ นี่ วัดสวนแก้วยังไม่เกิด ยังไม่ได้มา เป็นวัด
ร้าง อาตมาก็ไปอยู่ที่นั่น

นี่ ลองมานึกดูว่า ถ้าพวกเราที่นี่ ทั้งวัด ทั้งโยม สนอก สนใจ
เรื่องอยากดับทุกข์กันบ้าง ?

เพราะท่านตรัสเอง พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า ?

“แต่ก่อนก็ดี ต่อไปอนาคตก็ดี ขณะนี้ก็ดี เราจะสอน แต่
เรื่องทุกข์ กับเรื่องความดับทุกข์”

เพราะถ้าคนไม่รู้สึกรู้สึกเป็นทุกข์ ดันจมอยู่ในทุกข์แบบสนุกไป
เดียวข้อ...ท้าย ๆ ท่านก็มีเปรียบ “พวกที่จมทุกข์ แล้วไม่
รู้สึก...เป็นทุกข์ กลับสนุกเสียอีก”

โยมว่า คนที่เขาติดยา อย่าไปคิดว่า...เขาลำบาก เป็นทุกข์
เมื่อก็ ดูขาว ! เขายังเด็กวัยรุ่นตาย 3 คน ที่ด้านหลังติด
กับสาขาทอดมา ที่กบินทร์

แล้วเมื่อไม่กี่เดือนมานี้ เขาเอาเด็กติดยา มาบำบัดที่วัด
อาตมา ที่สาขารุ่นละร้อย ๆ ตอนนี้เขาจะเอาไปบำบัดอีกเท่าไร
รู้ไหม ?

“สี่แสนกว่า !” เขาติดล้านสองแล้ว ตอนนี้อยู่ทั่วประเทศ

38 **อารมณ์ยากดับทุกข์** : พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

เขาไม่ได้รู้สึกว่...เขาเป็นทุกข์เลย พ่อแม่เขาร้องไห้เห็นไหมนี้ ?

ดูข่าวเมื่อคืนนี้ เตียวคืนนี้ก็ดูได้อีก พ่อแม่ร้องกันลั่น... ยิ่งม้ด ! เขาก็ทารุณเกินไป...ม้ดหลังยิ่งขม้บทุกศพเลย อายุไม่มาก 16,17,20 ปี นี้ ! เขาก็ตายไว กำลังนำใช้งาน นำทำประโยชน์ 3 ศพ ! นอนกองอยู่ในไร่ข้าวโพด...เสียกำลังไปเท่าไร ?

จึงมีปัญหาว่ คนเราเขาไม่รู้ว่ “เขากำลังหิวของหนัก” อุปมาต่อมา

แต่เขาสมัครใจจะหิวนี้ซี เขาบอกว่า “คนแบกทอง กับแบกนุ่น” โยมว่อันไหนหนักกว่ากัน ?

ถามว่ “ให้แบกนุ่น 100 กิโล กับแบกทอง 80 กิโล”

เตียวกลับใหม่ “แบกนุ่น 100 กิโล แบกทอง 50 กิโล” ที่จริงนุ่นมันเบา แต่คนอยากแบกอะไร ? “แบกทอง”

คนเขาสมัครใจ...จะหิว สมัครใจ...จะติดคุก สมัครใจ...จะเป็นทาสยาเสพติด เขาไม่สมัครใจ...ที่ไปเล็ก ฉะนั้นเอาเขาไปบำบัด กลับออกมาเขาก็...? (ติด)

นี่ ! ความสมัครใจของเขา เขาไม่ได้สมัครใจ...จะมาอยู่ฝ่าย หลุดพ้น ฝ่ายดับ ฝ่ายเล็ก ฝ่ายหยุด เขาก็ผันตัวเข้าหากงจักร โดยเห็นเป็น...ดอกบัว

มันถึงเป็นเรื่อง เปรียบเทียบกันไว้ว่า แมลงเม่า...มันเล่นไฟไหม้ มันไม่ได้รู้ว่า เป็นไฟหรรษา แต่มันคิด เป็นแสงสีอะไร...สำหรับสวยงามมัน

ก็เหมือนคนถ้าเขาเข้าเศศ ผับ คลับ บาร์ แล้วก็ไปทะเลาะกันตายในนั้น...เยอะเยอะ ! มันก็ไม่ผิดอะไรน่าจะด่าว่า...เจ้าหน้าโง่ “พวกแมลงเม่า !”

ถ้าไม่มีอะไรด่าลูกหลาน ที่เขาชอบเที่ยวเศศ ผับ คลับ บาร์ ก็บอก “โอ้แมลงเม่า ! มึงละบินเข้า”

เราก็คิดว่า เขาสมัครใจที่จะหิวของหนัก ถ้าเป็นเราหนัก ไม่อยากวางใจไหม ?

แต่ก็ไม่ใช่...แน่ทุกคนนะ

คนแก่นี้ น่าจะเกษียณวางแล้ว ก็ยังจะกระสัน แหม ! ฟังคนแก่บางคนพูด แล้วอนาถใจ

ผมโดนให้พักการเมือง ตอนนี้จะแปดสิบ ถึงแปดสิบ...ตัวผมก็เล่นต่อ ก็คอยผล “โอ้โฮ ! แย่เลยนะ !” สมัครใจจะเป็นหัวหน้าพรรคต่อไป จะทุกข์ต่อไป บางคนก็น่าจะถอดใจได้แล้ว

คนเป็นนายกโดนด่า โดนว่า แต่ไม่ยากลาออก ไม่ยาก

จะถอดใจ ถึงบอกว่า เจ้าสองคนนี่ “กัสดาฟี กับ ชัดดัม”

เขาบอก...ให้วางได้แล้ว ตำแหน่งนี้ลงชะติ “ไม่ลง !”
ประชาชน อือ ! ขึ้น เขาก็ฆ่า

เขาก็เลย...ส่งทหารนาโตะมาบีบ เขาไม่ลงจากเก้าอี้
ประธานาธิบดี

แต่เขาลงมุดไปในท่อน้ำเสีย...หลบภัย ! แล้วเขาก็ตั้งลาก
มาสับตาย...ทั้งสองคน “ชัดดัมโดนแขวนคอ” “กัสดาฟี นี่ ! โดน
สับเละเลย” นี่ ! เบนลาดินอะไรก็...ฯลฯ

มีคนเขาพูดกันว่า พวกที่ทำลายศาสนา...พุทธ หรือจะเป็น
ศาสนาอะไรก็ตาม แล้วเขาก็ได้รับกรรม

อย่าง อินโดนีเซีย บรมพุทโธ เขาก็รุกรานเผาเศียรพระ
พุทธรูปไม่มีเหลือ มีแต่คอ เขาก็อ้างโน่นอ้างนี่ เจ้าของประเทศ
แต่เขาทำลาย...พระพุทธรูปองค์ใหญ่ที่สุดในโลก ที่สลักที่หิน เขา
เรียก “**บามิยัน**” องค์แรกเลยนะ เมืองพุทธรูปที่ใหญ่ที่สุด ! เจริญ
ที่สุด ! ที่มีพระพุทธรูปองค์นั้น คนสลักใช้เวลาเท่าไร ?

เครื่องมือไม่มีนะ ลองเทียบ ๆ ดู...แกะวันละนิด ๆ หิน
นะ...จนเป็นพระพุทธรูปสวยมาก ใครเคยเห็นทันตอนที่เขาไม่ยิง
ไหม ? ตอนที่เขายังไม่เอาปืนใหญ่ถล่ม...

เดี๋ยวนี้นี้ ไม่น่าเชื่อนะ ! อินโดนีเซีย เขาไปฟื้นฟูของเราน่า
ดูเลยนะ ไม่ใช่ชาวพุทธฟื้นฟูนะ “อิสลาม” เพราะอะไรรู้ไหม ?

ปีหนึ่ง คนไปเดินท่องเที่ยว ไปดูซากบรรมพุทโธนี่ ! ดูสถาน
ที่...พุทธที่ใหญ่ที่สุด !

แต่เดี๋ยวนี้นะ เขาคิดเท่าไรนะ ?

“70 % 30 %” ถ้าเขาได้เงินจากการท่องเที่ยว ของชาว
พุทธร้อยละ 30 เขาจะกันไว้ซ่อมสามสิบบาท ถ้าได้พันล้าน เขาก็
สามร้อยล้าน ปีหนึ่ง เขาได้เป็นพัน ๆ ล้าน

เดี๋ยวนี้นะ เผลอใจมา นั่งเครื่องบินไปเที่ยวนี้ ไปเชียงใหม่
ก็เจอพระเจาโยม กลับจากบรรมพุทโธไปดูกัน

เขาบอก...เดี๋ยวนี้นี้ เขาแต่งสวย ซ่อมแซมสวย เพื่อ...เก็บ
เงินชาวพุทธ ที่ไปดูซาก

ของอินเดีย เขาไม่ค่อยทำเท่าไร !

แต่เขาก็ดูแลแล้วนะ เขาเริ่มดูแล...เขาเป็นอินดู เป็นอะไร
ก็ตาม

แต่เขาอยากจะได้เงิน จากการท่องเที่ยว เขาก็รักษา...ก็
ซ่อมซากบรรมพุทโธให้สวยงามกัน

แต่เราอย่า ! ไปติดซากมาก มาวัดสวนแก้ว อย่าให้เหมือน
วัดอื่นนะ !

เดี๋ยวนี้นี้ เขาต้องเก็บซากศพหลวงพ่อ ไม่เผาใส่โลงแก้วให้
โยมมาราบไหว้

อย่า ! ลืมนะ มาวัดสวนแก้วให้มาตอนสด ๆ ยังอยู่

อย่า ! มาตอนเป็นซากเลย

ไม่ใช่ ! นอนอยู่ในโลงศพ โยมก็มาราบ สอนอะไรก็ได้ มาตอนสด ๆ ริบ ๆ มา อาจจะอยู่ไม่นานหรอก

ตกลงว่า...เราอย่าไปแบกของหนักมากนัก ถึงแม้เขาจะชวนซ่อมสร้าง ซากโบราณสถานมาก เอาเรื่องด้นทุกข์...ให้มาก ดีกว่า พวกซากเราอย่าไปยุ่งยากเหนื่อยมาก ปล่อย ๆ วาง ๆ ชะบ้าง

ท่านบอกว่า “แม้แต่ศาสนาก็อย่า ! หิ้ว อย่า ! แบก” เราใช้ศาสนาเหมือน “แพ” ข้ามฟากไปให้พ้นทุกข์ แล้วจำเป็นต้องแบกแพด้วยไหม ?

ไม่ใช่...เอาไปด้วย แพมีบุญคุณพาเราข้าม แบกไปด้วย แม้แต่ศาสนาก็ไม่ต้อง...ไปแบก ไปยึดอะไรมาก มันก็ของ

เกิดขึ้น ตั้งอยู่ดับไปได้ เกิดในอินเดีย แล้วก็ดับไปสักพัก แล้วก็ขึ้นมาอีก

แม้ของเราก็เคยดับไปพักหนึ่ง ต้องไปเอาจากลังกามาที่เรียก... “**ลังกาวงศ์ สยามวงศ์**” แลกกันไป แลกกันมา ช่วงของใครหมด ก็มาเอาจากของเขาที่มีอยู่ มันจึงเป็นอย่างนี้

แต่ว่า เรื่องทุกข์นี้ แลกกันได้เปล่า ?

จึงมีคนชอบพูด “ฉันอยากจะตายแทน”

เมื่อคืนนี้ ฟังคนพูด “อยากจะติดคุกแทน...คุณจตุพร” อยากจะติดคุกแทนคนนั้นคนนี้ พูดกันได้...แต่เขาไม่เอา กรรมใดใคร...(ก้อ) เขาก็รับไป

แต่ก็เคยมีคนโง่งนะ ตอนนั้นเขาไม่รู้ ก็แม่อยากรับเอง ลูกสาวกับลูกเขยขายยา...ตำรวจมาจับ เพราะยังมีลูกเล็ก ๆ สองคน แม่ก็ส่งสารหลาน...ดันรับแทน ตำรวจก็จับไปเลย

ตอนนั้นอาตมาไปเทศน์...เห็นคนแก่ ๆ ติดคุก ก็เลยเข้าไปคุย “ทำอะไรมายอม”

“ไม่ได้ทำ”

“อ้าว ! ไม่ได้ทำติดคุกได้ไง ?”

“ร้อง ! พุดไปก็ร้อง...ลูกสาวกับลูกเขยเขาขาย ฉันเลยรับแทน ส่งสารหลาน”

“แล้วร้องทำไม ?”

“ติดมาสามปี ไม่เคยมาเยี่ยมเลย”

เขานี้ สมัยครใจจะรับ...แบกคุก แบกตะราง แบกทุกข์ แบกโทษ !

แล้วคนที่สมัครใจที่จะรับทุกข์นี้ ! ไม่ใช่ว่า “ไม่มีนะ” เลี้ยงลูกมาแล้ว พอลูกเอาหลานมาฝาก...ก็รับ ! เต็มใจรับด้วยนะ แล้วเผื่อๆ เขาจะเอากลับ...ยังไม่ยอมเลย แบบนี้เขาเรียกว่า “สมัครใจแบก” แบบไม่ยอมวางก็มี แล้วก็ชอบชะด้วย

แล้วบางที ก็ทะเลาะ....กับลูกเขยกับลูกสาวนั่นแหละ ! เพราะเอาใจหลานมากไป

เขาก็หาว่า “ทำให้ลูกเขาเสีย” เผื่อ ๆ ช่วยหิ้วแทบตาย ! ช่วยแบกแทบตาย ! นึกว่า “จะได้ดี” กลับโดนเขาตำหนิเสียอีก

การผูกที่ไม่เห็นเงื่อนปมที่จะแก้

ผลสุดท้าย ท่านบอกว่า เหมือน “การผูกที่เรามองไม่เห็นเงื่อนปมที่จะแก้”

เวลาเราเจอเชือกฟ่อน...ใหญ่ ๆ เราอยากจะแก้ แต่เราไม่เห็นปม “ไม่รู้หัวเชือก ปลายเชือก” มันสอดไป...ทางไหน ! นี่ ! ปวดหัวไหม ?

นี่ก็ ถ้าเราหาปมเจอ คือ เรารู้ว่า เหตุที่เราเป็นทุกข์ มาจากอะไร !

มันก็จะง่ายหน่อย มันอาจจะมาจากเราเห็นผิดไปบ้าง ! อะไรบ้าง ! แล้วเราก็...ไม่เคยเห็นโทษ ไม่เคยละอาย ไม่อายจากทุกข์นี้ !

บอกว่า...“ไม่อายหน้าคนผ้าถุงหลุด” กับ “ไม่อายเพราะร้องไห้” อันไหนน่าอายกว่ากัน ?

เราเดินไปผ้าถุงหลุด เดี่ยวเราก็ถุงได้

แต่ถ้าเราเดินร้องไห้...เป็นบ้า เป็นวรรค เป็นเวอร์ หน้านี้ว คิ้วขมวด ปวดทุกข์ ในที่ชุมชนอย่างนั้น ยังร้องได้นี้ เขานี้ ถ้าลับหลังคน...จะร้องให้ขนาดไหน ?

ต่อหน้าคนเยอะ ๆ ยังทุกข์ขนาดนั้น ถ้าอยู่คนเดียวไม่กลัดกลุ้ม แบบที่เขาเรียกว่า “กลางคืนเป็นคว้น กลางวันเป็นไฟ”

กลางวัน...ลูกพริบ กลางคืน...ก็กรุ่นทั้งคืน ควันໂໝงพอ
กลางวัน...พริบเลย ชีวิตคนแบบนี้...น่าอยู่ไหม ?

เขาเรียก **“ชีวิตกลัดกลุ้มเป็นทุกข์”** เราเลี้ยงหมาเลี้ยง
แมวไว้ มันกัดเรา เราก็กัง...ไม่เลี้ยง

แต่เรากินข้าว แล้วมานั่งกลัดกลุ้ม ให้ทุกข์กัดอยู่...ทุกวัน ๆ
ยังจะกินข้าวลงไหม ? หรืออยู่ตัวซะแล้ว ก็ลำบากเหมือนกันนะ
เจอคนประเภทที่ทุกข์ซะอยู่ตัว แล้วไม่ได้รู้สึกรู้สาอะไร แล้วชิน !

นี่...ความเคยชิน ทีนี้เราเปลี่ยนไหมไหน ? เรามาชินในฝ่าย
ที่เราจะอายุต่อความทุกข์

เมื่อก่อนนี้ ! เราด้านที่จะ...ทุกข์ อยู่ตัวที่จะทุกข์ แต่เปลี่ยน
พลิกจิตใหม่ !

เราชักอายุจริง ๆ เลย...ที่ทุกข์ไม่เลิก ! นี่

ถ้ายังมาถือศีล ฟังธรรมเข้าวัดนี้ แล้วกลับไปทุกข์อีก แล้ว
ลูกหลานจะรู้สึกอย่างไร ?

“ไปทำไมละแม่ ?”

“มึงอย่าพูดนะ ! ถ้ากูไม่ไปกู...หนักกว่านี้” ฮีๆ ก็แยะ !

การหาจุดเย็นที่สุด...ในกลางเตาหลอม

ต่อมา ท่านบอกว่า “การหาจุดเย็นที่สุด...ในเตาหลอมเหล็ก” แปลกไหมโยม !

ในที่เขา...ทำแอร์ เขาดูดลมร้อน...ออก แล้วก็เย็น...เข้าไป
แต่เรานี่ ดันพลิกกลับ ดูดร้อน...เข้า เอาเย็น...ออก
เรื่องร้อน ๆ ชอบผลักเข้า โบราณเขาก็เตือน “ไฟใน
ไฟนอก”

บางคนชอบ เรื่องร้อน ๆ ที่อื่นชอบ เอามาบอกมาพูดกัน
จนให้กลุ่ม ให้ทุกข์ ไปตาม ๆ กันทั้งบ้าน

เวลานี้ อาตมาเห็นสังเกตดูนะ ! เขาอภิปรายกัน จัดมือ
อะไรกัน เขาโยนไฟเข้าใส่กัน เขาทำโม ! ไม่เอาน้ำมาชโลมกัน
เหมือนตอนสงกรานต์นะ อย่างนี้เขาเรียกว่า “สาตโคลน” กัน
ใช่ไหม ?

แล้วการเมืองตอนนี้ น่าสังสารนะ โยมสังเกตไหม ?

เขา “ตริง ! เข้าไปนี่” ก็โดนเขาย้อนศรกลับแทบทุกที เพราะ
ว่าตัวเองก็ไปทำเขาไว้ เห็นแต่..ละเรื่อง ๆ ไปสังเกตดู เกอะ...ไป
ว่าเขา

พอเขาย้อนเข้ามาว่า “ตั้งแต่ยุคคุณนะ รัฐบาลคุณ” ก็
เห็นสวนกันอย่างนี้...ไม่จบ ! โดนย้อนศร

รู้สึกจะโดน...เพลอ ๆ ต่อยไป ไม่ทันดูนักมวยคู่ต่อสู้เลย
“ต่อยไม่ทันดู” พอต่อยเขาก็ไม่มีมือปิด เขาสวนปั้ง ! มา

นึกว่า “ทำเขาแล้ว” ในตอนต่อยนี่นะ “มึงร่วงแน่ !” ภู
 ปล่อยมุขนี้ “มึงร่วงแน่ !” ดันผ่าเป็นมุขแปบ ! “มุขแปบ !” ไม่
 พอนะ เข้าตัวอีก เช่น เขาว่าอะไร...?

ที่โรงแรมโฟร์ซีซั่น (Four seasons Hotel) **“ปั้ง ! เข้า”**
 แยะเลย...หวังน็อคเขา แต่การ์ดตก...เขาสวน หวังน็อคเขาลงว่า...
 เขานี้ ! ยิงมุขนี้ไป เขาต้อง...แย่ !

แต่เขาสวนกลับมา...เจ็บกว่า !

หลายเรื่อง อาตมาสังเกตดู ถ้าว่าแล้ว เจ้าฝ่ายโน้น เขา
 จนมุมไม่มีโอกาสสวนเลย แก้มัดกเลยนี้ มันก็ตินะ เช่น...

มีเรื่องตัวอย่าง ที่ตอนนี้อาตมาเกิดมา 60 กว่าปี ไม่เห็น
 มีใครต่ำศาล ทำศาล ไม่กลัวศาล ไม่กลัว...ฯลฯ

ตอนนี้เขาว่า **“มันเป็นพาณิขย์”** ยุติธรรมพาณิขย์ คือ
 เขาค้าขายความเป็นธรรมอย่างน่าเกลียด เช่น...

“การแต่งตั้ง” รัฐบาลก่อนแต่งตั้งคนหนึ่ง เป็นรัฐมนตรีต่างประเทศได้ ทั้งที่ก็เคยบุกยึดสนามบิน ก็มาว่า ฟ้องว่า “รัฐบาลนี้ไม่มีจริยธรรม”

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ไปบอกว่า “นี่ ไม่มีจริยธรรม ตั้งคนแบบนี้ได้ยังไง ?”

คนนี้ เขาเป็นคนที่ไปเปิดมือบ เปิดอะไร แล้วครวาก่อนตั้งได้ แต่พอมาคราวนี้ เขาก็อ่อนเข้าให้พูดไม่ออก ๆ หลายเรื่อง มีอย่างเรื่องนี้ชัดที่สุด

ทีแถบนั้น ไม่ว่าเขา “ไม่มีจริยธรรม” ทำแบบเดียวกันเลย ! เหมือนเดิม พฤติกรรมเดียวกัน ก็โดนเขาย้อน

แต่คราวนี้นะ กระบวนการยุติธรรม...โดนย้อนเจ็บ !

อาตมายังมานั่งคิดถึงว่า ตอนซื้อที่ดินนั้นะ

ทนาย **“แต่งเรื่อง”** ให้ศาลพิจารณา

ศาลนนท์ **“พิจารณา”** ให้กรมที่ดินออกโฉนด

กรมที่ดิน **“ปั๊มโฉนด”** มอบให้นางโต

นางโต **“นำมาขายวัด”**

แปลกไหม ! ทนายแต่งเรื่อง...ก็ไม่ผิด

ศาลสั่งให้ออกโฉนด ให้สิทธิมีโฉนด...ก็**ไม่ผิด**

กรมที่ดินปั๊มผลิตโฉนดออกมา...ก็**ไม่ผิด**

คนได้โฉนดมาขาย...ก็**ไม่ผิด**

มาผิดที่ใคร ? **แก๊สโซฮอลล์...ผิด !**

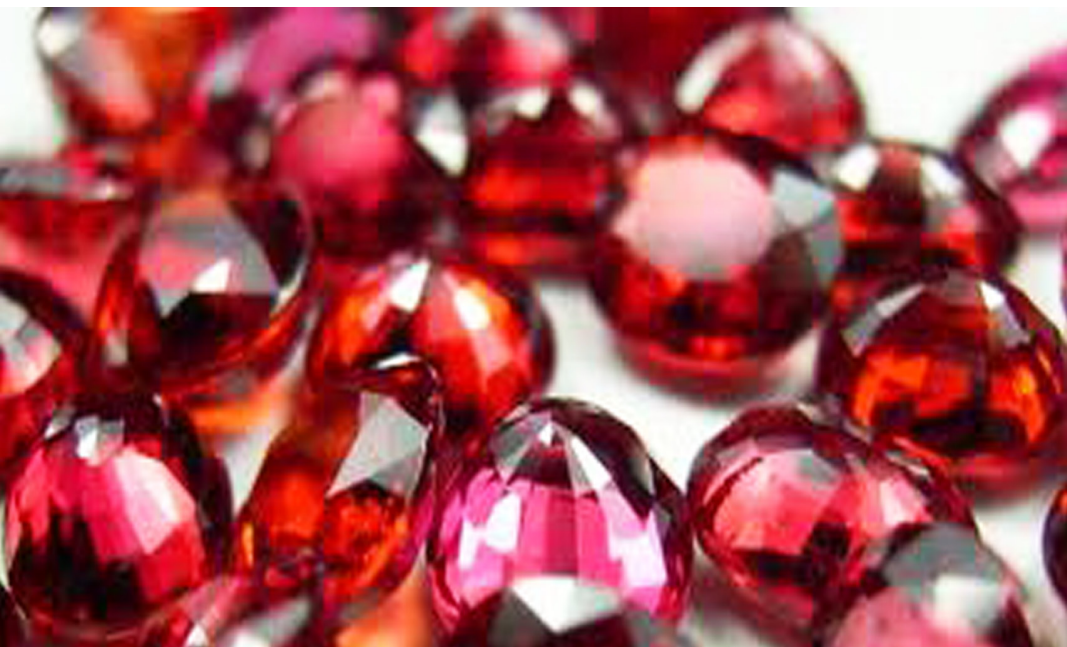
อาตมานึกในใจว่า “มันแย่ ! อย่างนี้ ” แล้วตั้งแต่นั้นนะ ตั้งแต่เรื่องที่ดินอาตมา...มานี้ !

กระบวนการยุติธรรม...ก็เลาะมาเรื่อยเลย มันอาจจะเป็น
บาป เป็นกรรม เขาเรียก **“มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์”** มันเลยพัน...
มาทุกองค์กรเลย...แยะ !

ยังงี้ก็ เขาจะร้อนรุ่มกลุ้มทุกข้ออย่างไร ?

เราก็ขอให้ อยู่ในเตาหลอมเหล็กที่...ตรงกลางมันเย็น
แปลกเหมือนกันนะ ! ที่วิทยาศาสตร์บางทีเรา...ไม่รู้เรื่อง
แต่เขาบอก จุตร้อน ๆ นี่ ! มันก็มีที่เย็น อย่างจุด...เย็น ๆ
อย่างที่เอาพัดลมเป่าให้เรา...เย็นนี้ เรา...ลองไปคลำตุตมันดูสิ !
“ตุตมันร้อน” แต่ดันเป่าให้เรา...? (เย็น)

อย่างไรเราอย่า ! เป็นเหมือน **“พัดลม”** นะ พัดให้เขาเย็น...
ตุตมันร้อน ไปดูเถอะ ! จับดูได้เลย เปิดนาน ๆ...กันร้อน !

หาให้พบเพชร...ที่มีอยู่แล้วที่หน้า

ต่อไปนี่ ท่านบอกว่า...ถ้าเราดับทุกข์อะไร...ไม่ได้มาก !
ก็ให้หันมาหา พบเพชรที่มันอยู่ที่หน้าผาก คำเหล่านี้ เขา
บอก **“ค้นหาให้พบเพชรที่หน้าผาก”**

เราคงเคยได้ยินเส้นผม...? “บังฺภูเขา” บางทีเรื่องดับทุกข์
นี่...มันนิดเดียว ติดขัดนิดเดียว ถ้าเราฉลาดหลุดนิดเดียว...เล็ก !
“เล็กผมนิดเดียว” ก็เห็น...ภูเขา

อย่างคนที่เขาเป็นทุกข์นี้ บางทีเขาคิดได้ “คิดนิดเดียว เขา
ก็เป็นสุข” เช่น...สตาบค์หายพันหนึ่ง

คนโง่ **“เขาทุกข์ เป็นเดือน เป็นปี”** ไม่น่าหาย ! ภูเขาทั้ง
วันทั้งคืน ภูไปวางตรงไหน ? หรือใครเขาเอา ? แล้วเขาก็กังวล
อยู่ตรงนั้นนะ

แต่อีกคนหนึ่งบอก “เฮอช่างมัน ! ภูทำบุญมาเป็นหมื่น ๆ
ทำบุญมากกว่านี้อีก แค่นี้ ! **“ทำบุญมากกว่านี้”** นอนหลับ
เลย พันหนึ่ง...ก็พันหนึ่ง”

แล้วอีกคนหนึ่ง “ถ่ายหน้าผากนอน ดึกแล้ว ! ลูกมาหา
ต่ออีก 3 เทียว”

ถ้าที่จริงนะ...นอนหลับ ! หาอีกสองวันก็...? **“หา !”** ไม่ใช่
หาเงิน...เจอนะ **“ไปหาอะไร...ทำได้เงินมาซะ”** มันก็...สบาย !

บางคนเขาเป็นอย่างนี้...ลำบาก ! แต่เขาบอกว่า...“ที่หน้าผาก ที่ปาก ที่หน้าผากมีเพชรด้วยนะ”

ก็เคยเล่าแล้วใช่ไหม ?

เรื่องที่ “ผัวมันได้เมียปากจืด” เคยเป็นลูกศิษย์อาจารย์กรรมฐาน “แหม ! เมีย เขาต่ำจนนอนไม่ได้” กลับไปนอนกับหลวงพ่ที่วัด

หลวงพ่อบอก “แต่งงานแต่งงาน มีลูกมีเมีย แกจะมานอนที่วัดได้ไง ! ลูกเมียแกจะอยู่กับใคร ?”

ลูกศิษย์บอก “อยู่ไม่ไหวหลวงพ่ ! เมียเขาต่ำเหลือเกิน”

หลวงพ่อบอก “แกนี่ เสียแรงอยู่กับวัดกู...มาตั้งนาน กูนึกว่า แกจะได้กรรมฐานอะไรเป็นอารมณ์ไปบ้าง ! แกนี่ ! ป่านนี้...แกยังฟังเมียดำไม่เป็น”

ลูกศิษย์ก็บอก “ทำไม ! จะฟังไม่เป็น เขาเอาหน้าผมไปเปรียบ...อย่างนั้น อย่างนี้”

หลวงพ่อบอก “แหม ! แกนี่...โง่ถนัด ! เอาหน้าเข้าไปรับเต็ม ๆ มันก็ทุกซ์ตาย แกรับทั้งหน้าผากเลยเหลือ” แล้วหลวงพ่อก็ฟังยังงี้ ! ถึงได้ฟังเป็น

“แกก็ฟังเป็นเรื่อง เกิด ! ดับสิ !” พอเมียแกอ้าปาก เสียงก็...เกิด ! พอเมียแกหุบปาก เสียงก็...ดับ ! แกไปดูเถอะ”

เขาก็เลยกลับ พอกลับไป เมียคอยนานแล้วนี่ “ขนาดไม่นาน ยังด่าขนาดหนัก” แล้วนี่หายไปครึ่งชั่วโมง พอโผล่หน้าขึ้นมา ก็...พับ ๆ ๆ

เจ้าผัว ก็จ้องที่ปาก “เกิด ! ดับ ! ๆ” ส่วนเมียก็ “พับ ๆ ๆ” ส่วนผัวก็ “เกิด ! ดับ ! ๆ”

ฝ่ายเมีย ก็ยั่ว ! “โธ่บ้า ! วันนี้ มึงเป็นอะไร ! ภูตาดั่งนาน มึงฟังไม่รู้เรื่องหรือนี่ !”

ผัวบอก “กูเริ่มรู้แล้ว”

“อ้าว ! รู้แล้ว ทำไม ! มึงไม่ฮึดฮัดเหมือนวันก่อน”

“เมื่อวันก่อนกูไม่รู้ละ วันนี้กูเริ่มรู้แล้ว”

“มึงรู้ยังงี้ !”

ก็หลวงพ่อบอกว่า “เวลามึงอ้าปากเสียงก็...เกิด ! เวลา มึงหุบเสียงก็...ดับ ! กู...กำลังฟังดูอยู่นี่”

“จริงอย่างหลวงพ่อบอกว่า ! กูก็เลย...ไม่ฮึดฮัดแล้ว ไหนมึง ! ลองด่าต่อ กูจะกำหนดต่อ”

เจ้าเมียก็เลยหมดอารมณ์ ก็เลยถามว่า...“คุณสอนฉันบ้างสิ !” ก็เลยอยู่กันสงบเลย

นี่ เขาเรียกว่า “เพชรที่...หน้าผาก ที่ปาก ที่หน้า” ดุติ ๆ

54 อารามณ์ยากดับทุกข์ : พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

ดูแวบเดียว พลิกจิตแวบเดียว กลับทุกข์ดับไปเลย

เขาจึงบอกว่า เหมือน เส้นผม...? (บังภูเขา) เหมือน เพชร
ที่หน้า...? “ผาก”

บางคนนี่ ! หาแต่แว่นตา...ที่ติดบนหน้าผาก “ที่เลิกขึ้นไป”
หาแทบตาย ! ที่แท้ผอคล้าแป็บเดียว “อ้าว !” เดินไปตั้งหลาย
รอบ มือแตะข้างบนนิดเดียว “อยู่นี่เอง !”

ความดับทุกข์...อยู่ที่นี้เอง ไม่ได้อยู่ที่ไป...อินเดีย

อาตมาถึงบอกว่า...“ไม่ไปอินเดีย” เพราะพวกที่ไปอินเดีย
ยังนิทานอาตมาเลย “ขนาดถือศีลแปด ทานอาหารน้อยที่สุด”
ยังเอาอาตมาไปนิทาน

อาจารย์เพิ่มมาเล่าให้ฟัง “แหม ! ถ้าไปอินเดีย เอาพระ
ไปนิทาน แล้วจะได้อะไร ?”

อยู่เฉย ๆ อยู่เฉย ๆ

ตกลงว่า พวกเรานะ ถ้าทำอะไรไม่ถูก ก็ขอให้อยู่เฉย ๆ ถ้าใครเขาแรงมานะ เฉย ๆ ไว้บ้าง

นึกถึงตอนอาตมาไปบิณฑบาต โดนด่าตอนนั้นนะ

เขาด่า ตั้งแต่กลางซอยยันถนนใหญ่

เราก็เดินเฉย ๆ เขาก็เหนื่อย เขาก็เดินกลับ

ถ้าเราไม่เฉย...ฮึดฮัด ! ๆ เขาอาจจะด่าเรา...หนักกว่านั้นอีก หรือเพลอ ๆ เขาต่อยเอาด้วยซ้ำ

ก็มีคนเขามา ยุ...หลวงพ่ ! ทำไมไม่เอาบาตรฟาดหัวมัน

“อยู่เฉย ๆ ดีกว่าเอาบาตรไปฟาดหัวเขา”

ถ้าบาตรฟาดหัว ก็เสียภาพลักษณ์พระนักเทศน์ นักสอนอะไร...ก็ไม่ไหวแล้ว ไม่มีใครฟังแล้ว พิสูจน์ขาด !

ก็นี่ ถ้าไม่ทำดี ก็ขอให้อยู่...เฉย ๆ

เจ้าพวกที่เขาทำอะไร...ให้บ้านเมืองเสียหายตอนนี้นะ ถ้าเขาไม่เล่นการเมืองนะ เขาอยู่เฉย ๆ ชะบ้าง ! เราว่าดีไหม ?

หลาย ๆ คนพวกนี้...ถ้าให้ไปอยู่เฉย ๆ ไปเลี้ยงหลานที่บ้าน ก็ให้อยู่...เฉย ๆ

อาตมาว่า พวกที่เล่นเกมการเมืองซะ บ้านเมืองเสียหาย

หมด ถ้าเขาอยู่เฉย ๆ ป่านนี้ประเทศเราเจริญกว่านี้ จะดีกว่า !
นักการเมือง ที่เป็นตัวป่วนทั้งหลายนะ “ขอให้อยู่เฉย ๆ ชะ
บ้าง !”

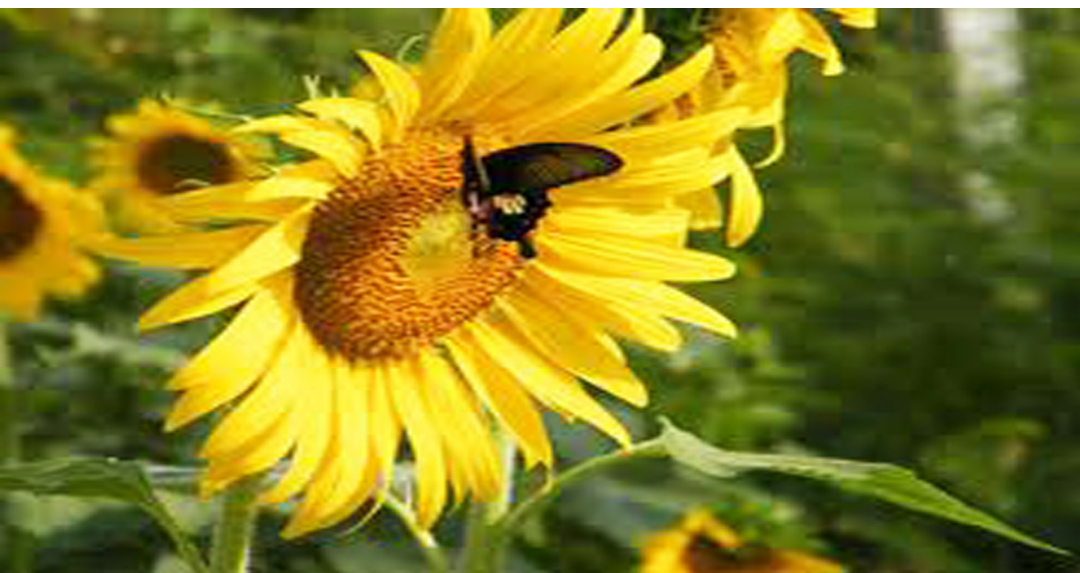
แล้วตอนนี้ ที่แ่กว่านั้นก็คือ “พระ” เมื่อสองวันนีไม่รู้มา
จากไหน ? มาทำอะไร ?

หน้าวัดอาตมา นี มาฉันขนมจีนสามโมงเย็นกว่าแล้ว
เจ้าเด็กที่ขายขนมจีน ก็ถามว่า “หลวงตา ! ทำไมฉันขนม
จีนสามโมงกว่า ?”

“ไม่เป็นไรหรอก...พระเดินทาง พระสังญจร พระภิกขาจาร”
อะไร...เขาพูดไม่รู้เรื่อง !

“เดินทาง...ก็ไม่ได้ !” มันเลยเวลา แล้วทีหลังเราก็สังเกต
กันบ้างนะ ? ถ้าพระขอฉัน ในเวลาแบบนี้

เจ้าเด็กคนนั้น เขาเพอญ...ไม่รู้เรื่อง ถ้าเขารู้เรื่อง เขาไม่
น่าจะขาย “ไล่ตะเพิดไปเลย”

เดี๋ยวนี้มาเยอะจังโยม !

เดี๋ยวจะฝากบอกหน่อยนะ...ถ้ามีพระมาป่วนเปี่ยนอยู่แถวหน้าวัดนะ ไม่ใช่พระในวัดนี้ ส่วนใหญ่มาจับเหยื่อ มาขอผ้าไตรก็มี แล้วก็นั่น นั่งแท็กขึ้นมาจากไหนก็ไม่รู้... “ปรี๊ด ! ค่าแท็กซี่ 180 บาท” ไปที่ร้านกาแฟ...ไม่มี “ขอใบอนุญาตค่าแท็กซี่” เขาว่า “พระพยอมใจดี” เด็กก็บอก...ก็ไปขอท่านสิ “เถอะน่า ! ลูกศิษย์ก็น่าใจดี”

เด็กที่เขาขายกาแฟ “เขาก็ไม่ให้”

เพราะว่า ตอนนี้อาตมาเริ่มสั่งเตือนแล้ว บอกว่า เยอะจัง ! กับพวกบวชปลอม บวชอะไรนี่ ! คนนี้แปลกนะ ! พูดถึงคนไม่ยอมอยู่เฉยนี้ ที่วัดอาตมา

มีอยู่คนหนึ่ง...ตาบอด พล่านทั้งวัน เดี่ยวเดินไปโน่น เดี่ยวเดินไปนี่ แล้วรถเขาก็จะชน “ตาบอดน่าจะอยู่เฉย ๆ” นี่ บอดแล้ว...พล่าน !

เจ้าคนเฉยไม่เป็น นิ่งไม่เป็นนี่ !

อาตมาว่า เขาตัวปัญหาไม่ใช่เล่นนะ ที่จริง ! ตาไม่เห็น ก็ควรจะ...อยู่ในบริเวณ ที่มันไม่ไปทำให้คนอื่น...เขาเสียง !

ถ้ารถเขาไม่รู้ว่...ใคร ! เห็น ไม่เห็น... “ปรี๊ด ! เข้าไปชน”

เขาก็ไปติดคุก ถ้าเขาเป็นหัวหน้าครอบครัว...เขาก็แย่ !

แล้วดื้อบรล้ยเลย “ห้าม ! ก็ไม่ฟัง...อ้างโน่นอ้างนี่” อ้างอยู่อย่างเดียวว่า...ไปเอายาบ้าง ! อะไบบ้าง ! “เฮ้ ! เราก็มีโรงพยาบาล”

ทำไม ! ยาต้องไปเอาทั้งเข้าทั้งเย็น

ยาบ้าอะไร ? ไปเอาทั้งเข้าทั้งเย็น

มันก็น่า ! จะสั่งมาที...ถูกกินได้เจ็ดวัน ใช่ไหม ?

เจ้าพวกอยู่เฉย ๆ ไม่เป็นนี่ เขายุ่ง...ไหม ? “ยุ่ง”

อาตมาว่า “พระนี่ะไม่ต้องทำตื่ออะไรนักหรอก” หรือ
ทำดีไม่เป็นละก็ขอให้อยู่...? นี่ไม่อยู่วัดละ...พล่าน ! ทำให้ศาสนา...
แย่ !

โยม ! เจอพระพล่าน ๆ มาละก็...เทียวพล่านเอาถึงอะไร !
ไปแจกตามบ้าน

เชื่อเถอะ ! ถ้าเป็นพระดี อยู่ป่า อยู่เขากี่...? เดี่ยวนี้ ! คน
ก็แห่ไปทำบุญตามป่า ตามเขาเยอะแยะไป “ไม่ต้องลงพล่านถือ
ถัง” ไปตามหมู่บ้านวางถัง !

เจ้าพวกนี้เป็นเหมือน “พรานเบ็ด” วางเบ็ด ตัวไหนโง่ก็...
ติด ! เจอโยมฉลาดเขากี่...?

“การเห็นแก่ตน...ไม่ดี แต่ไม่ทน

แล้วมาตุก...พรว้าเพ้อ !

ไปนอนชะ...ยังเสวน์ดอยกว่า”

โยมจะเป็นทายก ทายิกา ปลาโง่หรือปลาฉลาด...?

อะไรที่มันไม่เข้าท่าเข้าทาง “ไม่บาปหรอก” ช่วยขจัดมาร
ศาสนา

ถ้าเราไปสนับสนุน สมเด็จพระสังฆราชตรัส ดีนะ ! เมื่อ
ตอนที่ท่านยังแข็งแรงอยู่

มีคนไปถามท่านว่า “จับพวกพระพวกนี้สิ๊ก” พวกที่บวช
ปลอมอย่างนี้

ท่านบอก “จับ...โจร ไม่ให้เขาปล้นศาสนานะ ดี !”

ถ้าตำรวจไม่จับโจร โจรปล้น ! ชาวบ้านกินไม่ได้ นอนไม่
หลับ...ทุกข์ไหม ?

ตำรวจละเว้นหน้าที่ไหม ?

เอาละโยม ! ถ้านั่งฟังเทศน์เฉย ๆ ไม่ได้ ก็อย่าคุยโทรศัพท์
“อย่างเมื่อกี้...ไม่ดี !” ไม่ฟังก็ควรนั่งเฉย ๆ ไม่ฟังยังคุยโทรศัพท์
แข่งกัน

นี่ปัญหาพวก...จุ่นไม่รู้ที่ เตี้ยวนี้อะไร...อายุจนปานนี้ โยม
ยังไม่รู้อะไรควรไม่...? “ควร”

คุยโทรศัพท์หน้าพระนั่งเทศน์ ถ้าเออ! อยู่หลัง ๆ ก็ยังดี
นะ “ไม่ใช่เอามานินทา !”

แต่อยากจะทำบอกฝากไว้ว่า “ไม่ทำได้ไหมแบบนี้ นอนชะ
ที่บ้านยังดีกว่า”

พระพุทธเจ้าตรัสประโยคนี้ว่า ยังไง ! “การเห็นแก่นอน...
ไม่ดี แต่ไม่นอน แล้วมาลูก...พรา่เพื่อ ! ไปนอนชะ...ยังเลว
น้อยกว่า !” จำไว้บ้างนะ !

เมื่อก็อาตมาพูดทิ้งค้างไว้ ขอบจบ !

มีโยมเขาไปงานศพวัดชลประทาน ฯ แล้วก็ไปฟังพระเทศน์
เขابอก “เขาไม่เคยเข้าวัด แล้วก็ไม่เคยฟังพระเทศน์” คนนี้นะ
เขาเป็นผู้จัดการโครงการเอื้ออาทร เชื้อไหมโยม ?

เขาไปฟังครั้งเดียว เดียวนี้เขานิมนต์พระไปที่คอนโด ฯ เขา...
ทุกเดือนเลย

เขابอก “เทศน์ดี” นี่เห็นไหมโยม !

บางทีอะไร ขับเคลื่อนครั้งเดียวนี้ มันไปต่อเรื่อยเลย...ใน
ฝ่ายตินะ

แต่ถ้าปล่อยให้คนพรรณนี้...นั่งคุยเรื่อย !

เดี๋ยวคนนั้นก็คุย คนนี้ก็คุย ก็ไปอีก...ต่อไปศาลาตรงนี้ก็
เป็น “ศาลาขี้คุย” ไม่ใช่ศาลาฟังเทศน์ฟัง...ธรรมพระพุทเจ้า

“ภิกษุเองจำไว้ เราฝึกฝนมรรยาท

ในการเคารพธรรม

มหาตมาพหุหลายชาติ

ขณะที่ใครแสดงธรรม ศักดิ์สิทธิ์

เราจะไม่ประทุษร้าย”

คนพรรณนี้ “คงไม่เคยฟังพระพุทธเจ้า”

ที่ตอนท่านจะเข้าวิหาร แล้วพระกำลังเทศน์อยู่...ท่านแย้ม
ประตูลิขิตเข้าไป เห็นเขานั่งฟังสงบ ท่านปิดประตูลิขิต แล้วยืนคอย
หน้าประตูลิขิตไปดูในพุทธประวัติ

จนพระรูปนั้นเทศน์เสร็จ ท่านก็เดินออก เจอพระพุทธเจ้า
ตรงประตู ถามว่า พระองค์มานานแล้วหรือ !

“นานตั้งแต่ท่านเทศน์ใหม่ ๆ ยืนคอยจนเมื่อยขา”

อ้าว ! พระรูปนั้นก็บอก แล้วพระองค์ทำไม ! ไม่เสด็จเข้าไป

**“ภิกษุจงจำไว้ เรานี้ฝึกฝนมรรยาท ในการเคารพธรรม
มาหลายภพหลายชาติ ขณะที่ใครแสดงธรรม ศึกษาธรรม
เราจะไม่ประทุษร้าย”**

ใช้คำว่า **“เราจะไม่ประทุษร้ายธรรม”** ให้เขาเสียโอกาส
ได้เรียนรู้ธรรม

เพราะถ้าท่านเสด็จเข้าไป ทุกคนก็...?

“แตกตื่นรับ...พระพุทธเจ้า”

คนจะฟังอยู่ที่เลย...?

พระองค์ที่เทศน์ก็...? “ลำบาก”

พระพุทธเจ้ามีมรรยาท มีสมบัติพุทธศาสนิก เราก็ต้องมี
มรรยาทบ้าง...ไม่ใช่ ! นี่จะคุย

แล้วบางคนนี้ประหลาดนะ อวดมาเจอนะ ถ้าคุยก็...ปิด ๆ
น้อม ๆ เหนียม ๆ นะ อายุนิดหนึ่ง

นี่ ! คุยหน้าด้าน ๆ ไม่อายเลย...เอาจังนะ ! เหมือนอย่าง
กับว่า เพิ่งมีโทรศัพท์ใหม่ โทรเข้ามาสายแรก...เวอร์ !

อาคารที่พักปฏิบัติธรรม ปี 2555

มีนะ ! คนพรณนี้...โยมว่ามีไหม ? อาตมาเจอมานะ “ข้ามีโทรศัพท์แล้วนะ” ชัดชะเต็มเหนี่ยวเลย แล้วเราก็จะว่าชะตอนนั้นก็...ต้องรอให้ไปแล้ว

เออละ ! ใครก็ เป็นครูเราได้...เขาผิดก็เป็นครู

อยากฝากไว้ อยากเห็น ชาวพุทธเราเนี่ย ฟังเทศน์แล้วให้มี...
“สงบเสงี่ยม” แบบมีมรรยาท มีสติด้วย ตรงสำคัญตรงที่เขา
 มีสติ แล้วก็จะทำให้ มีหิริโอตตัปปะ ละอายนะ

ถ้ายังนั้นะ ยังละอายไม่ได้ก็ อย่างอื่นก็...?

อย่า ! ว่าแต่ละอายทุกข์เลย ละอายเรื่องหยาบ ๆ ในเรื่อง
 เสียมรรยาทต่อหน้าคนเยอะ ๆ

นี่ ! เป็นตัวเสียบรรยากาศไปเลย

ฉะนั้น ก็ขอฝากว่า **“เรา...รักษาไว้ที่นี้สักที่หนึ่ง”** แล้ว
 เดี่ยวอาจจะเป็นต้นแบบ เป็นตัวอย่าง ไปที่อื่น เหมือนอย่างวัด
 ชลประทาน ๆ นี่...มีเทศน์งานศพ

แล้วเดี๋ยวนี้วัดอื่น ก็เริ่มเอาอย่างบ้าง แต่หลายวัดก็ยัง
 ไม่ได้ทำ

แต่ไป แล้วไม่ได้อะไร...ก็ไปคุยกัน กินข้าวต้มกัน แต่ง...ดำ ๆ พอได้เห็นชุดดำ ว่า “**กูก็มีเหมือนกัน**” แล้วก็กลับบ้าน...ไม่ได้อะไร !

ก็ขออวยพรให้ทุกท่าน จงละอายต่อทุกข์ มากกว่าความละอายเรื่อง...จน ! ชี้เหร่ !

แม้กระทั่งผ้าถุงหลุดกลางตลาด ก็ไม่น่าอายเท่ากับ... เป็น คนหน้าอมทุกข์ไปกลางตลาด ไปหน้านิว คิวขมวด กลางตลาด ไปร้องไห้ ร้องห่ม ต่อหน้าคนเยอะ ๆ โดยไม่เป็นคนละอาย ต่อความทุกข์

ขอนิสัยละอายทุกข์ ติดนิสัยทุกท่านทุกคน ในวันนี้ไป เพื่อจะได้หลุด ! ได้พ้น ! ได้ดับ ! เหมือนคนไฟไหม้หัว...รีบด่วน ! อย่างอื่นไม่สนใจ ขอให้ทุกข์...ไฟที่หัวดับเมื่อไร ! และขอให้ทุกท่านดับทุกข์ ดับร้อน...ในจิตใจ ด้วยกันทุกท่าน ทุกคน...เทอญ.

